

Šajā numurā lasiet:

**LAI DABA PATI IZLEMJ
DEGENERĀTU
LIKTENI!**

→ 2. lpp.

**“DDD” sakauj
Saeimas Prezidiju un
tā “algotņus”**

→ 3. lpp.

**BEIGSIM ČĪKSTĒT
PA KAKTIEM!**

Saruna ar inženierzinātņu doktoru, leģionāru, zemessargu un vienu no skautisma atdzimšanas iniciatoriem, skautu vadītāju, Triju Zvaigžņu ordeņa un Dzelzs krusta kavalieri **Gunardu Bērziņu**

→ 5. lpp.

**PĀRTRAUCIET
GENOCĪDU PRET
LATVIEŠU TAUTU!**

ATKLĀTA VĒSTULE

→ 7. lpp.

VAI CITPLANĒTIEŠU DIKTĀTS LATVIJĀ?

Saruna ar Valsts kontrolieri **Ingunu Sudrabu**

**POLITIĶI –
VIENDIENĪŠI**

DDD: Mūs satrauc apstākļi, kādos ir nonākusi Latvija. Kā vērtējat ekonomisko un politisko situāciju valstī, kurai ir neadekvāti milzīgs ārējs aizņēmums, notiek lielas ierēdņu patvaļas, tiesiskais nihilisms utt.?

Inguna Sudraba: Mana skata punktam ir divi aspekti. Viens ir profesionālais, veicot savus darba pienākumus un vērtējot, kā tiek lietoti finansu līdzekļi un kādi lēmumi sakarībā ar to pieņemti. Otrs skata punkts ir personīgais, kā cilvēkam, kurš dzīvo šajā valstī, seko līdz procesiem kā valsts iedzīvotājs. Abos gadījumos man ir sajūta, ka Latvijā šobrīd nav skaidri redzama virzība, ir nesaprotami, uz kuriem mēs ejam, kādas ir prioritātes, ko vēlamies sasniegt. Man ir sajūta, ka ir tikai tāda “dzīvošana vienai dienai”, turklāt vēl akla apmierinātība ar to, ka šī diena ir pagājusi labi. Neviens nezina un īpaši neinteresējas par to, kas būs rīt dien.

Es, piemēram, esmu cil-

vēks, kurš vienmēr grib redzēt skaidru vektoru, mērķi, uz kuru dodos un ko gribu sasniegt. Man liekas, tāpat ir jābūt arī valstij, jo nevar tikai, piemēram, aizņemties naudu, īpaši nedomājot, – jau aizņemšanās brīdī ir jābūt skaidrai vizijai, kā šo naudu atdos.

Politiskā un ekonomiskā situācija Latvijā ir savstarpēji cieši saistītas, jo gandrīz visi pamatlēmumu pieņēmēji ir politiķi. Tādējādi esošā situācija valstī raksturo to politiskās

“Vērtējot to, kādi cilvēki šobrīd ir amatos un kādi lēmumi tiek pieņemti, sabiedrības morāles normas ir samērā vienkāršotas.”

kompetences līmeni un izpratni, ar kādu šie cilvēki strādā savos amatos, un to, kādas kvalitātes lēmumus pieņem.

mierināti, ka tiek izmaksāts kāds pabalsts, bet politiķus vērtē pēc ļoti vienkāršotiem kritērijiem, piemēram, ka labs ir tas, kurš

Mani arī ļoti satrauc tas, ka ir daļa cilvēku, kas jūtas apmierināti ar notiekošo. Tas nozīmē, ka daļai sabiedrības arī nav tāda tāla redzējuma. Viņi ir ap-

nezog. Pie tādiem nosacījumiem nevienam īpaši neinteresē, vai konkrētais esošais vai topošais politiķis ir profesionāls savu pienākumu izpildē. Uz to cilvēki pat nepaskatās. Vērtējot to, kādi cilvēki šobrīd ir amatos un kādi lēmumi tiek pieņemti, sabiedrības morāles normas ir samērā vienkāršotas. Tas ir ļoti satraucoši, jo, ja nav spiediena no sabiedrības puses redzēt augstas kvalitātes lēmumus, tad paši no sevis šie lēmumi neradīsies.

Turpinājums 4. lpp.

Lūgums sodīt Rīgas domes darbinieci

22. jūlijā man gadījās būt Rīgas domes vestibālā. Redzēju, kā kāda domes dienesta dāma pienāk pie skapišiem, kas paredzēti preses un pasta sūtījumu ievietošanai dažādiem domes dienestiem, atslēdz skapīti un izņem sūtījumu. Manu uzmanību piesaistīja dāmas izdarības. Skapīti, uz kura bija uzrakstīts “Rīgas domes deputāti”, sieviete (blonda, korpulenta, ap 40-50 gadus veca, tērpusies raibā kleitā, baltās pieguļošās biksēs, kas sniedzas pāri ceļgaliem) atslēdza un izņēma sūtījumus, starp kuriem bija arī Rīgas domes deputātiem nosūtītā avīze “DDD”. Viņa šo “DDD” eksemplāru iemeta atkritumu grozā. Tad, piegājusi vēl pie cita skapiša, arī to atslēdza un izņēma sūtiju-

mus kopā ar “DDD”. Un atkal šo avīzi izmeta tajā pašā atkritumu grozā. Neievēroju, kādam dienestam piederēja otrais skapītis.

To visu redzot, man ra-

gu darbību! Tāpat arī tā Rīgas domes dienesta darbiniekiem, no kuru skapiša līdzīgi tika izmesta “DDD”, šī ļaunā dāma liedza iegūt informāciju no vienīgās pa-

“Šobrīd faktiski viņa zog deputātiem paredzēto informācijas avotu, kas ir laikraksts “DDD”.”

dās pamatoti jautājumi. Avīze “DDD” tikusi nosūtīta visiem Rīgas domes deputātiem, par ko liecina uzraksts uz skapiša, kurā tā ievietota. Tātad šī laikrakstu “DDD” un latviešus nīstošā darbiniece, kas barojas no Latvijas maizes un saņem sociālo aprūpi, Rīgas domes deputātiem patvarīgi atņēma iespēju izlasīt avīzi “DDD”, ar to pašu izdarot būtībā noziedzī-

tiesību rakstošās avīzes slejām.

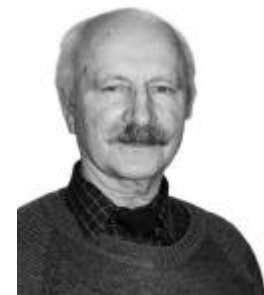
Ceru, ka šo sievieti, kuras ārieni esmu aprakstījis un kurai tiek uzticētas skapišu atslēgas, Rīgas domes deputāti un darbinieki atpazīs.

Uzskatu, ka tādai darbiniecei Rīgas domē var uzticēt vien slotu un grīdas mazgājamo lupatu. Šobrīd faktiski viņa zog deputātiem paredzēto informāci-

jas avotu, kas ir laikraksts “DDD”. Tāds neuzticams cilvēks tik pat labi var iemest miskastē arī citus sūtījumus.

Lūgums tiem Rīgas domes deputātiem, kuriem svarīgas arī latviešu intereses, pieprasīt šīs darbinieces atbrīvošanu no darba Rīgas domē.

Ar cieņu,

Vilhelms Klincāns
LNF biedrs

Lakstīgala maitas putnus nepārspēs

Vilnis Eisters

Turpinājums no iepriekšējā numura

VERGU DVĒSELĪTES TRĪC NO DDD

Nekur citur tā savā starpā neplēšas kā vergu barakās un nabagmājā. Gula nometņu barakās plēsās politiskie vergi un kriminālie noziedznieki – Latvijā šodien notiek tas pats. Mēs plēšamies savā starpā tā, kā verdzenes Izauras fazendā plēsās plantāciju vergi ar mājas vergiem.

Negativisma nots izskan pret visiem, kuri cenšas pretoties verga stāvoklim. Daudzas vergu dvēselītes uztraucas, ir nobijušas un cenšas sarunu par DDD novirzīt uz citu tēmu – par desas cenām bodē – vai vienkārši noklusēt, nespēdamas saprast, kādu labumu Latvijas valstij, īpaši starptautiskajā arēnā, dod Latvijas Nacionālās frontes aktivitātes.

Nevaram cerēt, ka kāds mūs no ārpuses aizstāvēs un lobēs, ja paši pasaulei nepaudisim konsekvētu pozīciju par mūsu tautai aktuālajiem jautājumiem. Pasaule atzīst cīnītājus un veiksmīnīkus, kas vieno cīņā. Cik gadu izraēlieši cīnās par savu valsti, par savas tautas drošību?... cik

“Atņemiet viņiem nozagto, izģērbiet plikus, un atklāties nožēlojami mēslu maisi... Tik nožēlojami, ka pat lodes žēl!”

noslepkavoti palestīnieši? Nevienam pasaulē tos neskaita, bet izraēliešu cīņu atzīst un ciena. DDD ir mūsu tautas pašizsargāšanās tiesības, kas jātur svētas, jāglabā un jāattīsta. Bet Dievs sargā tos, kas paši sevi sargā, un to var izdarīt tikai latviešu vienotība.

Par maz dziedāt – ikvienam latvietim ir jāklīdz par savām nacionālajām tiesībām! Lai sadzird okupanti un Rietumu nodevēji! Pasaule kļūšēja par Baltijas valstu okupāciju – pasaule nekad nav kliegusi: “Rokas nost no Latvijas!” Kad pēc “dziesmotās revolūcijas” atjaunojām neatkarību, diplomāti liekulīgi sāka deklarēt: “Mēs nekad nesam atzinuši jūsu valsts okupāciju.” Bet par DDD noklusēja. Tā bija amorāla pieklājības nodeva – ākstīšanās par civilizāciju un

nīrgāšanās par mūsu tautas upuriem.

Neviena cita valsts okupācijās nav zaudējusi gandrīz 40 procentus no saviem pamatiedzīvotājiem. Nevienā citā Eiropas valstī iznīcināto pamatnācijas pārstāvju vietā nav iesūtīti naidīgi okupanti un kolonisti – turklāt tādā apjomā, lai pamatiedzīvotāji kļūtu par minoritāti, kā tas ir Latvijas lielākajās pilsētās un galvaspilsētā.

NEVIS JĀDZIED, BET JĀVIENOJAS NIKNAI CĪŅAI!

Mēs, latvieši, gadu simtiem esam mīcīti no visām pusēm, bet it īpaši kopš 1940.gada. Mums iekšā sēž cenzors: vai es tā drikstu runāt, vai es to drikstu teikt – it īpaši kādam okupantam un slepkavam... Tad, kad mums vajadzētu būt vienotiem un drosmīgiem, ar noteiktu, bezkompromisa rīcību pieprasīt okupantu aiziešanu, mēs klusejam.

Lētticīgi mēs esam uzticējušies Saeimā ielaidušajiem Dziesmotās revolūcijas kontrrevolucionāriem. Viņi paspēja radīt efektīgu un uz nedomājotiem vergiem iedarbīgu “mākslu” – publisko “ārstu” reklamēšanu. Pirmsvēlēšanu riesta laikā vienmēr uzroda žurnālisti pēc izsaukuma, kas šo “maitas putnu” un “kastrēto teteru” spalvas sistemātiski uzspodrina. Un, ja paveicas sačakarēt verdziskās smadzenītes, tad jau četrus gadus var krāpt un zagst.

“Maitas putni” ir glēvi un nekonsekvēti galveno jautājumu risināšanā – arī DDD. Daudzas lietas viņi sāk ar Deklarācijām, bieži vien neredzot atrisinājumu un trūkstot

drosmei novest visu līdz galam. Nevienai partijai nav savas prioritātes, tikai “spices” egoisma princips. Toties okupantu partijas stingri zina, ko vēlas: lai šeit būtu viņu vara, okupantu noziegumos iegūtās privilēģijas un viņu valodu. Okupanti zina arī to, ko negrib: negrib Latviju kā neatkarīgu valsti, negrib, lai šeit būtu latvieši, latviešu kultūra un valoda. Viņus organiski apvieno NE-vēlēšanās atgriezties Krievijā, kur pēc Latvijas sadzīves standartiem viņi nonāktu “humanitārā katastrofā”. Viņi ar zobiem turēties pie Eiropas klotzpodiem, nenovelkot zābakus, pie kuriem pielipušas latviešu asinis un viņu pašu mēsli.

Liekas, latvieši neprot izvērtēt un atšķirt mazsvarīgo no svarīgā.

Turpinājums 8. lpp.

LAI DABA PATI IZLEMJ DEĢENERĀTU LIKTENI!

Lasītāji lūdz paskaidrot izteikumus par pederastiem – par iespējamību viņus pārvietot uz kādu vienu salu, kuru pēc tam aprītu ūdens.

Aivars Garda: Dzīvās Ētikas Mācībā teikts, ka graudi jāatdala no pelavām, tas ir, normāli cilvēki jāatdala no apziņas

veida idiotiem, kas tiktu nostiprināti katras valsts likumos.

Manuprāt, tiklīdz apziņas deģenerāti būtu nodalīti un pārvietoti uz salu, viņi saņemtu tādu prettriecienu no Augstākajiem Dabās Spēkiem, ka šī sala gluži vienkārši nogrimtu zem ūdens līdz ar visiem deģenerātiem. Cilvēce būtu pašattīrījusies. Protams, vispirms jāpie-dāvā homoseksuālistiem ārstēties, bet viņi diemžēl negrib labprātīgi dzīvot pīdarolesbozoriņos.

klimatā un plūdi sāksies tieši Anglijā.

DDD: *Varbūt deģenerātiem atvēlēt Islandi, kur valdības vadītāja ir lesbiete?*

Aivars Garda: Viņa, protams, var ņemt un premjerēt visus deģenerātus. Pirms tam gan būs jābrīdina normālie islandieši, lai pamet savas mājas, lai neskatās atpakaļ kā Bībeles Lata sieva, kura atskatījās un aizgāja bojā. Kad Islandē būs savākušies visi apziņas deģenerāti, domājams, sala drīz nogrims zem ūdens vai to aplās vulkāna pelni.

DDD: *Deģenerētie homoseksuālisti droši vien zina savu likteni, tādēļ tik ļoti*

jūt, ka, tiklīdz viņus atdalīs no normālajiem cilvēkiem, viņi aizies bojā. Tā kā šie apziņas deģenerāti atrodas mūsu vidū, Dabās Spēki nevar viņus iznīcināt, jo tad, tēlaini izsakoties, zibens skars arī mūs.

Esmu jau iepriekš pieminējis kādu līdzību, ko atkārtošu. Uz vienu “medus pili” salido vairākas mušas, kuras nosit ar vienu pletnes vēzienu. Kad pienāks Termiņš, Daba tā rīkosies arī ar apziņas deģenerātiem.

DDD: *Savā laikā Streips lielā panikā protestēja pret jūsu priekšlikumu homoseksuālistus izolēt.*

A.G.: *Suns zina, ko ēdis...*

Mēs jau neesam teikuši, ka vēlamies fiziski iznīcināt homoseksuālistus. Nē, mēs piedāvājam viņus tikai izolēt, nodrošinot tiem vislabākos dzīves apstākļus. Homoseksuālistiem būtu visērtākā dzīve – lai tikai viņi iet no mums prom! Viņi varētu tur brīvi savā starpā lesbotes un pederastoties, remdēno deģenerātu puļa apjūsmoti. Zinot Kosmosa Likumus viņu leiputrija nebūtu ilga, jo tie gluži vienkārši tiktu noslaucīti no Zemes virsma, bet tā nebūtu mūsu vaina.

Mēs neaicinām homoseksuāļus likt gāzes kamerās, šaut vai kā citādi iznīcināt. Viņiem tiktu nodrošināta leiputrija, ļaujot Dabai pašai izlemēt viņu likteni.

“Tumsa iedzīvojas tikai uz godīgu cilvēku rēķina, tādēļ pederasti tik ļoti baidās no atdalīšanas.”

Būtu gan žēl sala, jo katra sala ir vērtība. Bet, tā kā Lielās Atnākšanas laikā Zemi tāpat sagaida lielas kataklīzmas, jo notiks cilvēces atīrīšana, tad brīvprātīgi ziedot vienu salu būtu saprātīgi. Tā mēs paši pēc savas gribas atbrīvotos no apziņas deģenerātiem, kas cenšas deģenerēt arī citus, pagaidām vēl normālus cilvēkus. Piemēram, Angliju sagaida ļoti bīstams liktenis. Mahātmu vēstulēs teikts, ka lielās pārmaiņas

agresīvi cenšas, kā viņi pašī saka, “integrēties normālajā sabiedrībā”.

Aivars Garda: Viņi to intuitīvi jūt. Tumsas spēki, pie kuriem pieder arī pederasti, instinktīvi jūt to, kas teikts Dzīvās Ētikas Mācībā, ka tumsa var pastāvēt tikai tur, kur ir Gaisma. Ja nebūs Gaismas, ko tad tumsa krāps un mānīs? Pati sevi?

Tumsa iedzīvojas tikai uz godīgu cilvēku rēķina, tādēļ pederasti tik ļoti baidās no atdalīšanas. Viņi

Krustceles, kurās Latviju aizveda neceļos

Dr. Valdis Šteins

Bijušais LTF Valdes priekšsēdētājs un Pilsouņu Kongresa Ārlietu komitejas vadītājs

Turpinājums no iepriekšējā numura

NACIONĀLISTU UN REFORM-KOMUNISTU CĪŅA

Saprotot tā brīža politisko situāciju, mēs vienojāmies par “strauji pieaugošo prasību” taktiku – no aizvien plašākas un dziļākas suverenitātes līdz neatkarībai. Sākotnēji nekādu ideoloģisku domstarpību mums

nebija, jo mēs – cits lielākā, cits mazākā mērā – bijām “buržuāziskie nacionālisti” (neskatoties uz to, ka **Jānis Rukšāns** un **Viktors Avotiņš** bija komunisti), bet mūsu programmas grupa, kura vēlāk pārtapa par Latvijas Tautas frontes (LTF) vadību, paplašinājās un daļēji izmainījās.

1988.gada augustā, līdz ar **Jāņa Škapara**, **Ilmāra Bišera**, **Pētera Laņa**, **Jura Bojāra** un dažu citu reformkomunistu parādīšanos programmas grupā, iezīmējās divas pamatlīnijas visā mūsu darbībā, kuras, starp citu, pastāv arī vēl šodien: nacionālistiskā un reformkomunistiskā (kas drīz homeleoniski pārvērtās kosmopolitiski demokrātiskā, bet vēlāk caur prihvātizāciju strauji pārauga neoliberali kapitalistiskā). Šī Gaismas un Tumsas cīņa turpinās vēl joprojām – vieni ir par Nacionālu etnokrātisku valsti, otri par kosmopolitiski demokrātisku Latviju. LTF darbības pirmajā gadā mēs pat Valdes sēdēs atrādāmies katrs savā galda pusē: vienā nacionālisti, otrā komunisti, ieskaitot arī **Sandru Kalnieti**.

Labi atceros, ka vārdu “okupācija” sarkanā pusē (reformkomunisti) pat izrunāt nespēja.

Ceļš līdz neatkarības prasībai bija akmeņains, jo pie varas esošie reformkomunisti atbalstīja Gorbacova suverenitātes paplašināšanu un bija noskaņoti negatīvi pret neatkarīgas Latvijas valsts ideju. Viņu slavenākais teiciens bija: “Tikai nešūpojiet laivu – ka tik Gorbacovs neizkrīt!” Lai

rības ideju. Pat vairāk nekā pēc 10 gadiem es biju liecinieks, kā M.Gorbacovs, uzstājoties milzu auditorijas priekšā Lisabonā, sacīja, ka nekad nav domājis, ka PSRS sabruks, un vēl šobrīd esot pret Latvijas neatkarību.

Daudzi cenšas nomelnot LTF darbību, un es nevaru atbildēt par visu darbības periodu. Tomēr par periodu no 1988.gada maija līdz 1989.gada aprīlim varu

“Šī Gaismas un Tumsas cīņa turpinās vēl joprojām – vieni ir par Nacionālu etnokrātisku valsti, otri par kosmopolitiski demokrātisku Latviju.”

arī kā, bet mēs, nacionālisti, nekad tajā laivā neesam sēdējuši kopā ar Gorbacovu. Jā, pirmos LTF mēnešos mēs izmantojām “perestroikas” un “glāstotj” saukļus un, jāteic, arī pašus reformkomunistus, bet pēc pusgada jau bijām uz neatkarības takas.

1989.gadā **M.Gorbacovs** un viņa piekritējs Latvijā poļitruks **Mavriks Vulfsons** (segvārds Nilks) bija pret Latvijas neatka-

pastāstīt. Jā, mūsu, LTF vadītāju, vidū bija daudzi reformkomunisti, un varbūt kāds deva viņiem slepenus norādījumus. Taču LTF pastāvēšanas pirmajā gadā, kad kā Valdes priekšsēdētājs atrados tās vadībā, līdz 1989.gada aprīļa LTF Valdes apversumam nebija nekādu LKP CK vai VDK, vai citu dieņestu ieteikumu vai atļauju.

Turpinājums 6. lpp.

“DDD” sakauj Saeimas Prezidiju un tā “algotņus”

Mūsu lasītāji zina, ka laikraksts “DDD” jau piecus gadus tiesājas ar Saeimas Prezidiju un Preses dienestu par prettiesiski atņemtām preses akreditācijām darbam Saeimā 2005. un 2006. gados. Administratīvajā tiesā tikuši iesniegti divi prasības pieteikumi, bijušas jau vairākas tiesas sēdes, un abās lietās “DDD” ir uzvarējis, sakaujot Saeimas algotos juristus. Tomēr Saeima abus taisnīgos tiesas spriedumus pārsūdzēja, iesniedzot muļķīga satura apelācijas sūdzības. Atgādinām, ka cīņai pret “DDD” žurnālistiem, lai ierobežotu preses brīvību Latvijā, Saeima ir noalgojusi visai “augstas” personas – Valsts prezidenta Konstitucionālo tiesību komisijas locekli, Zvērinātu advokātu padomes Disciplinārlietu komisijas vadītāju, zvērinātu advokātu **Lauri Liepu** un juristi **Leldi Krastiņu** no advokātu biroja “Liepa, Skopina/BORENIUS”.

Pirms dažiem mēnešiem, kad bija jānotiek apelācijas instances tiesai vienā no iepriekšminētajām lietām, Saeimas darboņi atjēdzās, ka tuvojas vēlēšanas un nebūs smuki, ja atkal šo lietu zaudēs, tāpēc nāca pie “DDD” veidotājiem meklēt izlīgumu – slēgt administratīvo līgumu, kurš paredzētu viņu vainas atzīšanu, kompensācijas izmaksu laikraksta “DDD” žurnālistiem, atvainošanās teksta publicēšanu “Latvijas Vēstnesī” un tiesvedības izbeigšanu abās lietās. No pirmā acu uzmetiena viss izskatās skaisti, taču arī šeit parādījās neticams Saeimas Prezidija

locekļu un viņu pārstāvja Laura Liepas, mūsaprāt, blēdīgums, jo piedāvātais administratīvais līgums saturēja pretlikumīgus, pat krāpnieciskus punktus, kas spiestu “DDD” veidotājus atteikties no tiesvedības, pirms(!) vēl līgums stājas spēkā, klusēt par šo izlīgumu līdz pat 2010.gada 15.oktobrim, kad būtu beigušas visas vēlēšanu peripetijas, bet pats “interesantākais” – pēc tiesvedības izbeigšanas dotu iespēju esošajam vai nākamajam Saeimas Prezidijam šo sava pilnvarotā pārstāvja Laura Liepas parakstīto līgumu atzīt par spēkā neesošu un nepildīt. Būtībā Saeima rikojās sliktāk par “prastiem” tirgus blēžiem. Kādā no nākamajiem “DDD” numuriem publicēsim šī odiozā līguma tekstu.

Kad “DDD” atteicās šādu blēdīgu un viņiem nekādas garantijas nesološu līgumu noslēgt, Saeimas Prezidijs sajuta sava zaudējuma smaku un 14.jūnijā apelācijas tiesas sēdes laikā atsauca apelācijas sūdzību. Līdz ar to spēkā stājas pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru Saeimas Prezidija un Preses dienesta rīcība un pieņemtie lēmumi diskriminēt “DDD” žurnālistus 2006.gadā ir atzīti par prettiesiskiem.

Tomēr otrajā administratīvajā lietā par preses akreditāciju liegšanu Ilzei Liepai un Līgai Muzikantei 2005.gadā Saeima savu muļķīgo apelācijas sūdzību vēl nav atsaukusi, jo tiesas sēde notiks tikai pēc vēlēšanām...

Šobrīd, pamatojoties uz spēkā stājušos tiesas spriedumu, Aivars Garda un Līga Muzikante ir nosūtījuši iesniegumu Saeimas Prezidijam par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu saistībā ar konkrētajām Saeimas diskriminējošajām darbībām 2006. gadā.

Iesniegums

Saeimas Prezidijam par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu

Godātie Saeimas Prezidija locekļi – Gundar Daudze, Solvita Aboltīna, Kārīna Pētersona, Dzintars Rasnačs, Andrej Klementjevs!

Cerams, saprotat, ka uzruna “godātie” atbilst tikai formai, kādā jūs jāuzrunā, jo pēc būtības, tas ir, pēc darbības satura jūs esat bijuši negodprātīgi un apkaunojāt Saeimas Prezidija locekļu statusu. Tas pats attiecas arī uz bijušajiem Saeimas Prezidija locekļiem – **Ingrīdu Ūdri, Vine-tu Muižnieci** (tagadējo Satversmes tiesas tiesnesi), **Jāni Straumi** (tautā vairāk pazīstams ar iesauku Baķka) – mūsaprāt, nožēlojamiem politiķiem, kuri uzsāka šo netīro lietu pret laikrakstu “DDD”. [...]

Saeimas Prezidija 2006.gada 8.jūnija prettiesiskais lēmums un Saeimas Preses dienesta 2006.gada 3.maija lēmums daļā par akreditācijas atteikšanu radīja mums būtisku personisku un morālu kaitējumu, ko Saeimas Prezidijs jau šā gada 4.maija sēdē ir novērtējis 1000 (viens tūkstotis) latu apmērā, tas ir, 500 (pieci simti) latu Aivaram Gardam un 500 (pieci simti) latu Līgai Muzikantei. Atgādinām, ka par šādu atlīdzinājuma apmēru mūs vairākkārt informēja Saeimas Juridiskā biroja vadītājs **Gunārs Kusiņš**, Prezidija pilnvarotā persona **Lauris Liepa** un to ap-

stiprināja arī Saeimas sekretārs, Prezidija loceklis **Dzintars Rasnačs**. Kā papildus kompensācija mums ir tikusi piedāvāta Saeimas Prezidija atvainošanās teksta publicēšana laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”.

Informējam, ka esam ar mieru samierināties ar 1000 latu lielu atlīdzību un publisku atvainošanos, kaut uzskatām, ka atlīdzībai par nodarīto kaitējumu būtu jābūt lielāki.

Kā tas jums ir labi zināms, zvērinātais advokāts Lauris Liepa, pirms jūs pieņemat lēmumu par apelācijas sūdzības atsaukšanu, divas reizes lūdz atlikt tiesas sēdi, jo Saeimas Prezidija vārdā piedāvāja mums noslēgt administratīvo līgumu, lai mēs, katrs saņemot 500 latu lielu atlīdzību un atvainošanos, neuzturētu savu pieteikumu administratīvajā tiesā un lūgtu tiesu izbeigt tiesvedību. Vēršam uzmanību uz to, ka Saeimas Prezidija piedāvāto administratīvo līguma variantu atteicāmies parakstīt, jo tas satur negodīgus līguma noteikumus. Tā vietā mēs piedāvājam Saeimas Prezidijam noslēgt godīgu, uz tiesiskās pašāvības principu balstītu administratīvo līgumu, kurš stātos spēkā ar tā parakstīšanas brīdi un garantētu tā izpildi arī tad, ja pēc Saeimas vēlēšanām jūs vietā ievēlētē jaunie Saeimas Prezidija locekļi nepiekrīst tā saturam.

Iespējams, negodīgā līgu-

ma noslēgšanas gadījumā Lauris Liepa cerēja izpelnīties kādu antilatviski noskaņotu politiķu atzinību par mūsu apmuļķošanu. Par to liek aizdomāties Laura Liepas piedāvātie līguma teksta varianti, kas, tēlaini izsakoties, ož pēc negodīguma, kā arī nedod mums nekādas garantijas. Tieši tāpēc mēs nepiekrītam parakstīt administratīvo līgumu Laura Liepas sastādītajā redakcijā. Atgādinām, ka bijām gatavi piekāpties Saeimas Prezidija locekļu vēlmei atlīdzinājumu saņemt pēc Saeimas vēlēšanām, tas ir, līguma izpildi atlikt līdz 2010.gada 15.oktobrim. Pretim neprasījām neko – vienīgi godīgu attieksmi, līguma spēkā esamību un tā izpildes garantiju. Diemžēl jūs pilnvarotais pārstāvis zv.advokāts Lauris Liepa nebija ieinteresēts, lai Saeimas Prezidijs noslēgtu ar mums tiesiski pamatotu, likumīgu administratīvo līgumu. [...]

Pateicoties sākotnēji Preses dienesta prettiesiskajam lēmumam un tad Prezidija prettiesiskajam lēmumam, mums kā laikraksta “DDD” žurnālistiem 2006.gadā tika liegta iespēja Saeimas telpās iegūt informāciju par Saeimas deputātu darbu, mērķiem un nodomiem pirms 9.Saeimas vēlēšanām, un tas nodarīja nenovēršamu personisku kaitējumu mūsu tiesībām uz vārda brīvību un brīvu informācijas izplatīšanu, lai atmaskotu antilatviskus politiķus un

veicinātu mums pieņemamu, tas ir, latviešu nācijas tiesības atbalstošu cilvēku ievēlēšanu 9.Saeimā.

Tāpat mūsu tiesību ierobežošana liedza mums iespēju kā žurnālistiem piedalīties pasākumos Saeimā un uzdot jautājumus dažādām valsts amatpersonām un ārvalstu viesiem par laikraksta “DDD” lasītājus interesējošajiem jautājumiem. Šie apstākļi no-

“Šo četru gadu laikā gan bijušā, gan esošā Saeimas Prezidija locekļu izrādītais paštaisnums un negodīgums attiecībā uz diskriminējošā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, radīja mums grūti izturamu pretīguma sajūtu pret netaisnīgajiem Prezidija locekļiem un viņu pilnvarotajiem pārstāvjiem.”

darīja neatgriezenisku kaitējumu mūsu profesionālajai darbībai, jo lēmumu spēkā esamības laikā liedza mums iespēju brīvi saņemt informāciju, lai veidotu publikācijas par latviešu nācijas tiesību aizsardzības tēmām, kuras neapskata nevienš cits preses izdevums Latvijā, tikai laikraksts “DDD”.

Mūsu tiesību prettiesiskā ierobežošana palīdzēja daudziem nelietīgiem, pret latviešu nācijas interesēm noskaņotiem deputātiem iekļūt 9.Saeimā, lai mazliet vēlāk pieņemtu vienu no pašiem nodevīgākajiem lēmumiem Latvijas valsts

vēsturē par Abrenes atdošanu Krievijai. Tāpat 9.Saeimā iekļuvušie deputāti vēl joprojām nav pieņēmuši likumu par Latvijas dekolonizāciju un ir līdzatbildīgi par nesamērīgu, graužošu valsts pārdaļīšanu. [...]

Nopietns personisks kaitējums tika nodarīts arī mūsu godam un cieņai. Prettiesisko lēmumu motivācija balstās uz nepatiesu, mūs aizskarošu un apvainojošu informāciju, ka mēs kā žurnālisti esam nacionālā naida kurinātāji un mūsu izplatītā informācija var negatīvi ietekmēt ne vien Saeimas darbu, bet arī Latvijas kā demokrātiskas valsts tēlu. Saeimas Prezidijs prettiesiskajā lēmumā raksta: “Tieši tāds arī bija mērķis, pieņemot apstrīdēto lēmumu: nepieļaut, ka pastāvētu pat varbūtēja iespēja kādam personam, izmantojot Saeimas Preses dienesta izsniegtu akreditāciju, sludi-

godīgums attiecībā uz diskriminējošā lēmuma atzīšanu par prettiesisku, radīja mums **grūti izturamu pretīguma sajūtu** pret netaisnīgajiem Prezidija locekļiem un viņu pilnvarotajiem pārstāvjiem.

So morālo kaitējumu, pretīguma sajūtu pret antilatviski noskaņotajiem Prezidija locekļiem, tāpat kā personisko kaitējumu par goda un cieņas aizskārumu un mūsu pamattiesību prettiesisku ierobežošānu nespēj izdzēst tas, ka Prezidijs pēc neveiksmīga mēģinājuma noslēgt ar mums negodīgu administratīvo līgumu, beidzot ir atsaucis savu apelācijas sūdzību.

Tādēļ, izmantojot Satversmē un likumos garantētās tiesības, kā privātpersonas (būtībā jūs darba devēji – vēlētāji) Saeimas Prezidijam **pieprasām:**

1. atlīdzināt mums nodarīto personisko un morālo kaitējumu, ko radījis Saeimas Preses dienesta 2006.gada 3.maijā pieņemtais lēmums, kā arī Saeimas Prezidija 2006.gada 8.jūnija lēmums daļā par akreditācijas atteikšanu”:

1.1. pārskaitot LVL 500,- (pieci simti latu) Aivaram Gardam uz šādu bankas maksājumu kontu: (...);

1.2. pārskaitot LVL 500,- (pieci simti latu) Līgai Muzikantei uz šādu bankas maksājumu kontu: (...).

2. Kā papildus atlīdzību par morālo kaitējumu publiski atvainoties, publicējot laikraksta “Latvijas Vēstnesis” atvainošanos šādā tekstā: “Latvijas Republikas Saeima atvainojas Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam Aivaram Gardam un laikraksta “DDD” žurnālistiem – Aivaram Gardam un Līgai Muzikantei – par prettiesisku preses akreditāciju liegšanu 2006. gadā.”

3. Izskatīt mūsu iesniegumu steidzamības kārtā, lai atkal novēlētu atbildību uz nākamo Saeimas Prezidiju.

**Aivars Garda
Līga Muzikante**

Turpinājums 7. lpp.

VIEDOKLIS

Viens likums, viena taisnība – ne visiem

Lotārs Stūre

Politiski represētis
PSRS okupācijā
no Indianapolis, ASV

Šie pazīstamie, bet tikai nedaudz pārveidotie vārdi (bez iestarpinājuma “ne”) ir zināmi daudziem. Tie vēsta, ka, dzīvojot demokrātiskā valstī, likums vienādi attiecas uz visiem. Vai kādam tomēr ir dota lielāka vara un tiesības

“Paldies Dievam, pašlaik šīs ģimenes rījība nav tik liela – tikai nieka 5700 latu mēnesī... “tikai”.”

par saviem līdzilvēkiem, un viņš nesodīti drīkst pat pārkāpt likumus un vienaldzīgi ignorēt tiesas lēmumus? Par to arī būs šis raksts.

Aprīlī, kad publicēju savu atklāto vēstuli par valsts valodas kropļošanu LTV1 ziņu raidījumā “Panorāma”, nebija jāgaida pat mēnesis, kad televīzijas ģenerāldirektors Edgars Kots sniedza atbildi. 16.jūnijā “Diena” publicēja manu atklāto vēstuli Valdim Zatleram, kurā pausta nesapratne par viņa sevišķi divaino attieksmi, pilnīgi ignorējot pašu lielāko latviešu tautas traģēdiju – Latvijas okupāciju, ar ko sākās neatkarības zaudēšana, divas lielas izsūtīšanas un genocīds pret mūsu tautu. Līdzīgi rīkojās Pugo, Pelše, Kalnbērziņš, okupāciju vēl papildus dēvējot par “sociālistisko revolūciju”. Tāpat no Zatlera mutēs neviens nav dzirdējis mums tik tuvos vārdus – “miļā latviešu tauta” –, ar kuriem kādreiz tikām vienoti Atmodai un nebaidījāmies stāties pretī nīstajai okupācijas varai un viņu tankiem, veidojām barikādes un Baltijas ceļu, līdz atkal izcinījām neatkarību.

Nezinu, vai Zatlera runas lasa lielāko, demokrātisko un no cenzūras brīvo “Dienu”, tādēļ viņam uz diviem dažādiem e-pastiem nosūtīju savu atklāto vēstuli. No Prezidenta kancelejas atnāca ziņa, ka atbildi saņemšu

30 dienu laikā. Diemžēl atbildes vēl nav šobaltdien. Laikam jau kādai personai ir lielāka vara par to, ko paredz likumi?!

Ari komentāros “Dienas” lasītāji interesējās, kāda atbilde no prezidenta puses tiks sniegta. Daži pat minēja – lai tieši neatbildētu uz jautājumu, viņš to vienkārši nekorekti pārsūtījis citiem. Citi izteica domu, ka tiks dota šablona tipa atbilde: “Paldies, ka interesējaties un rakstījāt mums,” bet par minēto tēmu pilnīgi nekas pēc būtības netiks bilsts. Vai šī atbildes nesniegšana uz viņam acīmredzot tik ļoti nepatīkamo vēstuli skaidri neparāda, ka valda dubultmorāle un likuma ievērošana dažiem ir tikai tukša vieta?

Vēl vairāk pārsteidz, ka tūlīt pēc vēstules nosūtīšanas 17.jūnijā Zatlers uzstājās Saeimā, kur daudziem pārmeta morāles trūkumus un izteica veselu lērumu kritikas. Taču viņš no Saeimas tribīnes nenosodīja mūsu latviešu tautas traģēdiju

– neželīgās okupācijas 70.gadskārtu. Pat ne ar pušplēstu vārdu to nepieminēja! Trūkst vārdu, lai komentētu šo Valsts prezidenta cinismu! Galvenais, viņš prasīja sev lielākas pilnvaras, kas būtu līdzīgi cienīgas diktatoriem un monarhiem... Vienīgi neskaidrs paliek jautājums, kā labā viņš šīs absolūtās pilnvaras izmantos? Vai tiešām tikai savas ģimenes labā – uz to jau tagad bieži vairs “neattiecas” likumi?

Vai tā ir augsta morāle amatpersonai, kuras 3 cilvēku lielā ģimene 2008.gadā noēdusi 100 000 latu valsts naudas un tik pat nodokļu maksātāju līdzekļus izplendējuši vēl citiem saviem pirkumiem? Nesaprotami, kā vispār ir iespējams trijiem tik daudz apēst? Bet, vai, sēdēdams pie paradīzes dzīru galdiem, Zatlera kungs kaut uz sekundi ir padomājis par tiem, kam trūkst naudas dienšķai maizei, veselības aprūpei un kas pārtiku meklē atkritumu tvertnēs un ir priecīgi tur atrast viņa neapēsto pārpalikumu? Paldies Dievam, pašlaik šīs ģimenes rījība nav tik liela – tikai nieka 5700 latu mēnesī... “tikai”.

Kas gan nekait dzīvot paradīzes dzīvi pie piena upes ķīšeļa krastos un par brīvu skatīt pasaules jaukākās vietas, dzīvot lepnās viesnīcās un pusdienot dārgos restorānos.

Turpinājums 8. lpp.

VAI CITPLANĒTIEŠU DIKTĀTS LATVIJĀ?

Turpinājums no 1. lpp.

ŠKĒRDEJOT LĪDZEKĻUS, TIEKAM APZAGTI VISI

DDD: Jāsaka gan, ka ļoti daudzi politiskie lēmumi vērtējami vairāk nekā apšaubāmi, ja ne kā noziedzīgi pret savu zemi un tautu. It īpaši tas attiecas uz Saeimas lēmumiem.

Inguna Sudraba: Par konkrēta cilvēka vai šajā gadījumā cilvēku grupas profesionalitāti var spriest pēc tā, ko katrs no viņiem ir darījis, pirms ieņēmis šo amatu. Stājoties amatā, cilvēks darbojas ar tām kompetencēm un zināšanām, kas viņam ir. Amata ieņemšana nenozīmē, ka cilvēkam tai mirklī rodas jaunas zināšanas un kompetences.

DDD: Bārmēni par ministru...

I.S.: Jā, tieši par tādiem gadījumiem runāju. Tas tā ir. Tā tiešām ir liela nelaipe, jo mums ir ļoti maz profesionālu cilvēku.

DDD: Un, ja vēl tajos pašos neklās...?

I.S.: Tas ir traģiski. Jo cilvēks ieņem augstāku amatu, jo viņam jābūt lielākam redzējumam, kompetencei, darbībai jomā, kas ļautu šo amatu ieņemt pilnvērtīgi. Latvijā bieži vien ir pretēji.

Pastāv sava veida paradokss – jo cilvēkam mazākas zināšanas, jo viņam ir vieglāk pieņemt jebkāda veida lēmumus, tāpēc ka viņš neapzinās, kādas būs sekas, kādi ir ar to saistītie riski. Viņam nav pat šaubas... Tāpēc, manuprāt, viens no aspektiem, kas būtu jārisina, ir jautājums par to, cik mums vispār liela un daudzskaitlīga būtu vajadzīga Saeima, valdība, valsts pārvalde. Diviem miljoniem Latvijas iedzīvotāju šīs institūcijas jau sen ir par lielu un daudzskaitlīgu. Arī tāpēc nevar nodrošināt augstu konkurenci un kompetenci.

Manuprāt, labāk, ja mums būtu, piemēram, kādi 30 deputāti Saeimā, bet vienlaikus labi atalgoti, kas nodrošinātu, ka tas ir prestižs, cienīts amats, ko ieņem cilvēki ar patiešām ļoti labām, piemēram, juridiskām zināšanām.

“TUR” JAU VISU IZLEMS...

DDD: Kā Latvijā ir ar politisko atbildību? Reiz teicāt, ka jums ir sajūta, ka pie mums ik pa laikam nolaižas kādi marsieši un iedod paketi ar normatīvajiem aktiem, uzspiež kaut kādus

lēmumus, ko neviens vairs nevar ne kontrolēt, ne ietekmēt.

Inguna Sudraba: Tāda sajūta patiešām ir. Amatpersonām, liekas, tiešām

viēlāk atrast attaisnojumu un iemeslu, kāpēc neko nedarīt, nevis uzņemties atbildību.

DDD: Nožēlojami! Vai jūtāt, ka vispār kustamies šīs politiskās atbildības virzienā? Politiski visai ciniski un nihilistiski nesodīti rīkojas tautas vārdā un iejūdz visu tautu paaudzēm koloniālā un parādu verdzībā.

I.S.: Tur ir vairāki aspekti. Noteikti jau pamanījāt, kāda ir argumentācija, it īpaši par svarīgajiem jautājumiem, piemēram, aizņēmumu no Starptautiskā Valūtas fonda vai dažādu pasākumu un darbību veikšanu, lai stabilizētu ekonomisko situāciju. Visur skan vārdi, ka mums kāds to lika, mēs izpildām kāda uzdevumu vai pieprasījumu. Tas liecina, ka cilvēki paši sevi ir ielikuši tādā pozīcijā, ka nevis viņi ir atbildīgi par saviem lēmumiem, bet gluži vienkārši pilda kāda cita pieņemtos lēmumus. Protams, tā ir vieglāk dzīvot, jo nav absolūti ne par ko jābūt atbildīgam, nav jāuzņemas atbildība. Tāpēc tas, ko es redzu politiskajā līmenī, ir pilnīga politiskā bezatbildība.

Citas demokrātiskās valstīs, ja vien kāda politika pārvaldītājā jomā, nozarē vai ministrijā ir aizdomas par kādu neētisku rīcību, un te nav runa pat par nelikumīgu rīcību, uzreiz nostrādā šī politika ētika un atbildība demisionēt. Mēs Latvijā 20 gadu vēsturē esam tik ļoti reti redzējuši gadījumus, ka kāds politiķis būtu atstājis savu amatu tāpēc, ka viņa pārvaldītājā nozarē radušās situācijas ar kādu nelikumīgu vai nepareizu rīcību.

Tagad arvien biežāk parādās dažādas socioloģiskās aptaujas, kur jautā, kā cilvēki vērtē veiksmīgus politiķus, kā novērtē topošos politiķus, kādas vērtības uzskata par nepiecieša-

mām. Rezultāti diemžēl parāda, ko sabiedrība saprot ar profesionalitāti. Katrā ziņā to cilvēki nesaista ar pieredzi noteiktajā jomā, viņi ar profesionalitāti saprot, cik veiksmīgus darījumu politiķis kļūst savā labā, cik viņš ir bijis veiksmīgs, būvējot savu karjeru, savu labklājību... Sabiedrībā diemžēl trūkst orientācijas domāt par kopējām sabiedrības in-

izglītībai un citām nozarēm, – tā visa ir mūsu kopējā nauda.

DDD: Kāpēc nav šīs izpratnes?

I.S.: Jāiziet savs attīstības ceļš. Latvijā, es jūtu, sabiedrība ir tādā attīstības stadijā, kur cilvēki orientējas uz savām individuālajām vērtībām.

Šis valsts pārvaldes modelis, kāds šobrīd pastāv, sabiedrībai neļauj augt un pacelties citās vērtībās. Starp valdību un sabiedrību nav nekādas tiešsaistes. Nav nekādas atbildības

“Man ir sajūta, ka ir tikai tāda “dzīvošana vienai dienai”, turklāt vēl aklā apmierinātībā ar to, ka šī diena ir pagājusi labi. Neviens nezina un īpaši neinteresējas par to, kas būs rītdien.”

terēsēm un vērtībām. Cilvēkiem būtu jādomā, ko konkrētā persona un konkrētie lēmumi dos visiem kopā, ko tie dos valstij.

Lielākā cilvēku daļa orientējas uz savu labumu. Skatoties kaut vai uz to, kāda ir sabiedrības reakcija uz informāciju, ko sniedzam par revīziju rezultātiem. Ja ir runa par mērogu ziņā vienkāršiem pārkāpumiem, kādu nelikumīgu izmaksātu prēmiju vai, piemēram, zemeņu torti, tad tas tiek uzskatīts par asi nosodāmu. Bet, ja mēs runājam par mērogu, kur ir nelikumīgi, nelietderīgi vai nepamatoti iztērēti miljoniem latu, tur cilvēki neredz un nesaprot, ka mēs visi no tā esam cietēji. Ja mūsu valstī tiek uzbūvēts bēdīgi slavenais Dienvidu tilts, kur nepamatoti iztērēti miljoni, cilvēkiem ir jāsaprot, ka tie miljoni atņēmti veselības aprūpei,

konkrētam ievēlētām cilvēkam savu vēlēšanu priekšā, un vēlētajam trūkst atbildības sekot līdz tam, kuru pats tieši ir ievēlējis. Mums ir jāpānāk, lai sabiedrībai būtu tiešsaiste ar valsts pārvaldes pārstāvjiem. Tas ļautu vairāk sekot līdz un domāt par to, kas šajā zemē notiek.

Šobrīd ikviens cilvēks var pateikt, ka no viņa nekas nav atkarīgs, ka “tur” visu izlems. Bet “tur” pasaka, ka no viņiem arī nekas nav atkarīgs, ka viņiem tā lika izlemt, un tā griežas vispārējās bezatbildības apburtais lokš. Rezultātā visi ir neapmierināti ar to, kas notiek. Šis apburtais lokš ir jāpārtrauc un jāizveido tiešsaiste starp sabiedrību un valsts varas institūciju.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

1. JŪLIJA GĀJIENU ATĻĀVA TIESA!

Biedrības “Latvietis” paziņojums

Biedrība “Latvietis” izsaka atbalstu 1.jūlija gājienu organizētājam Uldim Freimanim un visiem, kas tajā piedalījās.

Plašsaziņas līdzekļi jau 20 gadus cenšas iestāstīt, ka Latvija esot tiesiska, neatkarīga un demokrātiska valsts, taču notikušais liecina par pretējo. Līdzības runājot – 80-to gadu beigās un 90-to gadu sākumā mums ļāva paspēlēties smilšukastē, celt smilšu pilis un vizināties ar rotaļu auto, un mēs iedomājāmies, ka tas ir pa istam, bet šā gada 1.jūlijs pierādīja, ka tā bija tikai viltīga krāpšana.

Pēc notikušā plašsaziņas līdzekļi un varas pārstāvji apspriež un diskutē par daudz ko, bet apzināti ignorē būtisko, un tas ir – šo gājienu ir atļāvusi tiesa, bet valsts vara, sākot ar Valsts prezidentu, beidzot ar ierindas policistu atļaujas nepildīt tiesas lēmumu un par to atklāti dižojas. Šādi rodas precedents un negatīvs piemērs, kā rīkoties valsts ierēdnim, ja tiesas lemtais nesakrīt ar viņa vēlmēm. Notikušais ir pierādījums tam, cik patiesībā “tiesiska”, “neatkarīga” un “demokrātiska” ir šī valsts.

Aicinām latviešus izdarīt pareizus secinājumus un, neskatoties uz valsts varas prettiesisko rīcību, nenolaisies līdz tādām līmenim, bet pildīt tiesas lemtu, lai arī kāds tas būtu.

Biedrības “Latvietis” priekšsēdis Jānis Kušķis

BEIGSIM ČĪKSTĒT PA KAKTIEM!

Saruna ar inženierzinātnu doktoru, leģionāru, zemessargu un vienu no skautisma atdzimšanas iniciatoriem, skautu vadītāju, Triju Zvaigžņu ordeņa un Dzelzs krusta kavalieri **Gunardu Bērziņu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

PAR NACIONĀLAJIEM JAUTĀJUMIEM JĀRUNĀSI

Gunards Bērziņš: Cilvēkiem pašiem ir jābūt aktīviem – es viņus visu laiku uz to urdu.

DDD: *Kā tas izpaužas?*

G.B.: Lai arī man pašam jau 85 gadi, kā skauts vēl jūtos spēcīgs. Es runāju ar partizāniem, ar Daugavas Vanagiem – viņi tik vaid, cik tiem slikti iet... Es atbildu, ka nav ko “muldēt” – lai dod tik visiem neliešiem kaut vai ar vārdiem pa “purnu”! Tad viņi man pārmet, ka esmu pārāk radikāls... Es jautāju: kas tur pārāk radikāls?! Savu mūžu neesmu nevienam liecis muguru, nevienam slēpis savas domas, visu saku acīs! Mans tēvs bija strēlnieks, vēlāk leģiona virsnieks. Es pats cīnījos leģionā, esmu bijis nacionālās pretošanās kustības dalībnieks, esmu arī Zemessardzes komandieris.

Lūk, viss ir atkarīgs no paša cilvēka – jābeidz čīkstēt pa kaktiem, bet jāsaka savas domas atklāti.

Tieši tāpēc man patīk laikraksts “DDD”. Par nacionālajiem jautājumiem ir šādi jārūnā. Jūsu laikraksts ir kolosāls, kā gaiss tunelā galā, vienīgie saucēji tuksnesī. Tiem, kas man sūdzas, ka “DDD” dažreiz raksta par asu, es atbildu, ka tur ir uzrakstīts tas, ko viņi klusībā domā. LNF un laikraksts šīs latviešu klusās domas izsaka skaļi. Daudz cilvēku lasa šo avīzi un atzīst, ka tajā viss ir pareizi, gaida nākamo numuru. Taču paši neiedrošinās...

DDD: *Kāpēc?*

G.B.: Viens ir jau piemēnētais okupācijas atspoguļojums domāšanā un neveiktā dekolonizācija, bet vēl ir arī lielais negāciju spiediens no masu saziņas līdzekļiem pret patriotiem. It kā tiek atbalstīts tāds padziedāšanas “patriotisms”, tikmēr visus aktīvos dalībniekus, kas kaut ko reāli dara, pataisa par nevēlamiem. Dziedāt un dejot atļauj – tas ir labi, bet pārējais? Patriotisms taču ir Tēvzemes mīlestība!

Nacionālistus lamā, nievā, apsūk pat par fašistiem... Visu speciāli sagroza pilnīgi otrādi, kā tas nemaz nav bijis. Par leģionu nemaz nav ko runāt, to bieži oficiāli nepiemin ar labu vārdu. Tagad daudzi jaunieši pat nezina, kas ir 11.novembris.

DDD: *Jā, televīzijas aptaujās bija vairāki bērni un pat jaunieši, kas atbildēja, ka 11.novembris ir Lāčplēša dzimšanas diena.*

G.B.: Par to nav, ko brīnīties. Skolās taču Latvijas vēsturi nemāca. Es izaugu ar Aleksandra Grīna grāmatām, Aleksandra Čaka “Mūžības skartajiem”. Tagad skolnieki pat “Tālavas taurētāju” nezina.

Un vēl esmu ievērojais, ka visas kaujas dienas, ko oficiāli Latvijā atzīmējam, ir cīņas pret vāciešiem. **Pret sarkanajiem okupantiem uzvarētās kaujas neviens neatzīmē.**

DDD: *Kāpēc valda šāda dubultmorāle?*

G.B.: Tāpēc, ka aiz muguras ir 50 okupācijas gadi. Turklāt par labu nenāk arī šī etniskā disproporcija, apstākļi, ka te ir palikuši tik daudz okupantu. Cilvēku asinīs vēl cirkulē padomiskā domāšana un apziņa: ka tik kaut kas notiek...

“Tiem, kas man sūdzas, ka “DDD” dažreiz raksta par asu, es atbildu, ka tur ir uzrakstīts tas, ko viņi klusībā domā.”

DEKOLONIZĀCIJAI NOTEIKTI JĀBŪT!

DDD: *Risinājums būtu dekolonizācija, okupācijas seku novēršana?*

Gunards Bērziņš: Dekupācija bija obligāti jāveic jau tad, kad gāja ārā krievu armija. Bet Ulmanis ar Birkavu, Godmani, Gaili un, manuprāt, citiem neliešiem šo procesu pielusinaja. Tik vien bija, kā uztaisīja sprādzienšovus Skrundā. Tautai tika aizmāļētas acis, un tā latvieši kaut kādā miglainā eiforijā dzīvoja daudzus gadus.

Mazām tautām it īpaši ir jābūt nacionālām, jo tāda veidā tās saglabā savu etnisko identitāti. Ja tautas nebūs nacionālas, tās izplūdis un izzudīs liels tautu spiediens. Piemēram, Krievijā ir likvidētas tik ļoti daudz mazo tautu. Tas ir ārprāts. Tas pats būtu noticis arī ar latviešu tautu, ja mēs nebūtu turējušies pretī. Mēs nedrīkstam arī tagad padoties.

“Piemēram, Šveicē visa tauta ir apmācīta militārai aizsardzībai, tur visi ir zemessargi. It īpaši mazām tautām jābūt spējīgām sevi aizstāvēt.”

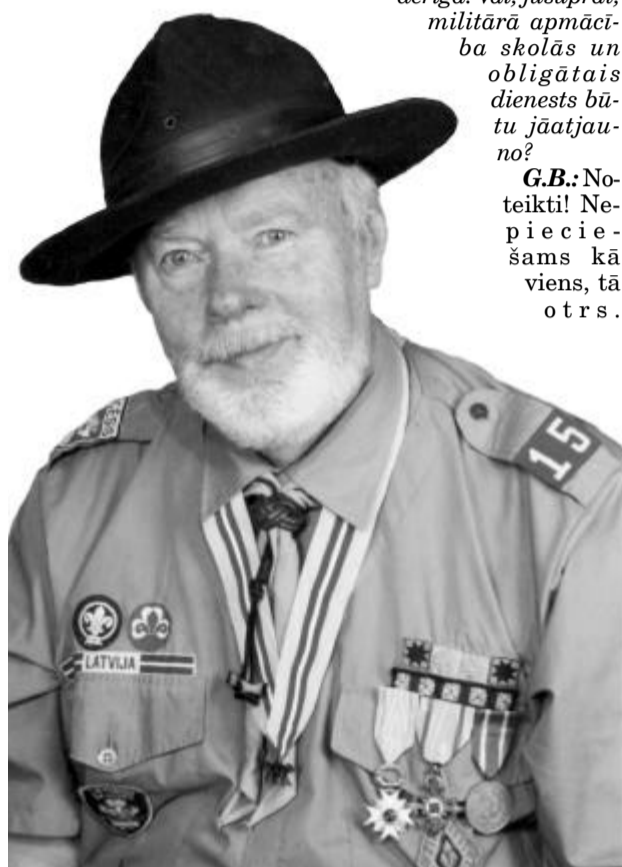
Tāpēc es uzskatu, ka **dekolonizācijai noteikti ir jābūt. Citādi nemaz nevar būt.** Protams, es tāpat kā jūs domāju, ka pilnīgi vi-

si krievi nebūtu jādzen ārā, bet gan tie, kurus var definēt kā okupantus. Diemžēl arī saistībā ar dekolonizācijas jautājumiem masu saziņas līdzekļos cenšas nodarboties ar prātu grozišanu.

var saņemt krietni vairāk naudas.

DDD: *Kādreiz skolās bija militārā apmācība, tagad nekā tāda vairs nav. Jaunā paaudze ir valstiskai paš aizsardzībai pilnīgi nederīga. Vai, jūsuprāt, militārā apmācība skolās un obligātais dienests būtu jāatjauno?*

G.B.: Noteikti! Nepieciešams kā viens, tā otrs.

nu un iestāstīt, ka jūs gribat šeit kaut kādas teju etniskās tīrīšanas, padzīt pilnīgi visus cittautiešus bez nekādiem izņēmumiem, utt. Viņi neskaidro šos jautājumus, tieši pretēji – sagroza un izkropļo. **Integrācija – tas bija īsts jaunums mūsu tautai.**

TAUTAI JĀSPĒJ SEVI MILITĀRI AIZSTĀVĒT

Gunards Bērziņš: Ir tik daudz neejdzību! Kaut vai tas, kā valsts attiecas pret saviem karavīriem. Nepiedodami! Piemēram, mans mazdēls dienēja Afganistānā, viņu tur ievainoja, bet izmaksāja tikai trīs mēnešu algu, jo Latvijas likums nav neviena punkta, kas karavīram samaksātu kādu kompensāciju par ievainojumiem. Vienlaikus mana mazdēla amerikāņu biedram, kurš guva tādus pašus ievainojumus, Amerikā izmaksāja 150 000 dolāru. Man ir kauns par mūsu valsti.

Šobrīd Nacionālo bruņoto spēku kapteinis saņem

Piemēram, Šveicē visa tauta ir apmācīta militārai aizsardzībai, tur visi ir zemessargi. It īpaši mazām tautām jābūt spējīgām sevi aizstāvēt.

DDD: *Tauta šobrīd militāra iebūruma gadījumā ir visai bezpalīdzīga. Mana paaudze, domāju, neprot pat gāzmāskas uzvilkt.*

G.B.: Tas ir ļoti, ļoti slikti. Mans uzskats ne tikai kā Zemessardzes nodaļas komandierim, veterānam ar 20 gadu stažu, bet arī kā latvietim, patriotam un tēvam, vectēvam, vecvectēvam, ir tāds, ka skolās obligāti, **pirmkārt**, ir jābūt ierindas mācībai, lai mācītu bērnus un jauniešus disciplinēt sevi. **Otrkārt**, ir jābūt militārai mācībai. **Treškārt**, ir nepieciešams obligātais karadienests.

DDD: *Jo vairāk arī tāpēc, ka mums līdzās ir agresors un okupanti joprojām palikuši mūsu zemē, vai ne?*

G.B.: Jā, tas mums ir papildu slogs un atbildība.

Es šād un tad skatos Krievijas televīziju. Krievijā ģimnāzijas visi pēdējo klašu skolnieki ir kadeti, staigā kadetu formās, ar ieročiem. Tur valstiski tiek audzināts patriotisms. Pameģiniet pie mums ko līdzīgu izdarīt, pēdējā klasē mācīt militāro mācību – es pat iedomāties nevaru, kas tad notiks, kādas tik diskusijas un spekulācijas ap šo tēmu neatskaņēs... Nožēlojami...

*Turpinājums sekos
Intervēja Ilze Liepa*

Profesora Taivāna draudi – kaķa lāsti

Aleksandrs Kiršteins

Streipa un Taivāna kungi 30.jūlija radioraidījumā nodemonstrēja kārtējo mankurtisma paraugstundu, kauninot latviešus par neželīgo apiešanos ar krieviski runājošiem, kā arī ne-

titātes prasītāji paši nespēja paskaidrot, kas mums, lai mēs kļūtu isti eiropieši, būtu jāpārņem – Rumānijas čigānu dzīvesveids, britu kreisās joslas satiksme, vai varbūt grieķu bezbēdīgums finansu atskaitēs eiropiešiem? Viens gan skaidrs – ātri jāizmet pa logu Dainu skapis, jābeidz pieminēt deportācijas un ciešanas (ši privilēģija jāatstāj Izraēlai) un jāsaprot, ka esam pārāk mazi, lai spirinātos. Vēl labāk vispār būtu uzreiz pāriet uz krievu valodu, bet to laikā Taivāna kungs vēl nedrīkst teikt, vēl drusku par agru.

Bet, ja latvieši “neprātīsies”, tad 9.maijā Pārdaugavā sanāksot vairāk kriev-

“Manuprāt, ar šādiem “profesoriem” LU nebūtu no valsts budžeta jāpiešķir pat ne 1 santims.”

spēju pieņemt Eiropas identitāti un multikulturālismu. Kas tās par Eiropas vērtībām, kuru latviešiem neesot, – to ne ASV dzimušais Streips, ne 35 gadus krieviskā vidē nodzīvojušais profesors, protams, nezina, tomēr gudri pamācīja atteikties no domas par nacionālu valsti un izvēlēties angļu valodu kā oficiālo vai vismaz mācību valodu Latvijā. Tad netikšot aizskarta krievu identitāte, kas (kādas šausmas!) notiekot ik dienas.

Žēl, ka eiropiešķās iden-

tu nekā Daugavmalas Atmodas laika mītiņos, un, ja viņi tikai paspīst, tad viss beigsies (laikam jau Latvija vai latviskums) vienā dienā. Vai kaut ko jau līdzīgu nedzirdējām no Urbanoviča?

Protams, varētu jau pasmaidīt gan par Streipa uzskatiem, gan par Taivāna kaķa lāstiem, ja vien abi “neskalotu jauniešiem smadzenes” Latvijas Universitātē. Manuprāt, ar šādiem “profesoriem” LU nebūtu no valsts budžeta jāpiešķir pat ne 1 santims.

Dažas atsauksmes internetā

www.diena.lv

Diemžēl:

Kāpēc visus svarīgākos raidījumus LR vai LTV vada un pierunā tukši plāpātāji par eiropiešām vērtībām, cilvēki ir uzskatām smadzenēm un absolūti bez jebkādas izpratnes par tādiem jēdzieniem kā tauta un dzimtenes mīlestība (Taivāns, Liniņš).

Bieži no ārzemēm ierodas cilvēki ar atklātām novirzēm (Streips), kuriem te viss riebjas, jo “muļķa” tautai nepatīk perversijas, bet patīk tieši izteikties latviski, lietojot tādus vārdus kā žids, pederasts vai neģeris. Ak, šausmas, jo streipveidīgie taču grib ieviest padomju tautas komisāru un sorosiešu iecienītos ebrejus, afroameriķāņus un gejus!

Eva Braun:

Taivāns, Kruks pilda cilvēkmaldināšanas misiju... Tā ir apzināta vēlēšanās iznīcināt jebkuras nacionālas valsts ideju... (Pazīstu Taivāna retoriku jau no Teoloģijas fakultātes laikiem). Man, protams, reizēm pat sākas smieklis par to, ko šie abi kungi iedomājas no sevis, un cik celmsmīgi cenšas prezentēt savas noziedzīgās teorijas...

Bet, ja nopietni, “šie mūsdienīgie abstraktie, moderne, informatikas gadsimta vērtībās balstītie murgi” tiek izmatoti kā krievu (krievvalodīgo žīdu) politiski ideoloģiskā platforma, jo citādi jau viņiem nav vispār, uz kā balstīt savas šovinistiskās imperālistiskās teorijas... (Neaizmirsīsim, ka Palestīnas reģionā strauji sāk beigties dzeramais ūdens... Un cionisma teorētiķiem jābūt darboties aktīvāk, lai pēc iespējas plūstošāk modificētu savas teorijas atbilstoši mūsdienu situācijai. Jo Baltija viņiem ir vajadzīga kā Telavivas iespējamā “pārceļšanās” vieta... Nebūsim, brāļi un māsas, naivi!) Tiek mēģināts latviešus maldināt, lai viņi atkal apjūktu un šķeltos savā starpā. Vislielākais paldies D.Beitneri (kura arī piedalījās šajā raidījumā)! Arī es ņemu rokās savu kaujas cirvi, lai aizstāvētu manas tautas vērtības un Garu. Un zinu ļoti konkrēti – DIEVS IR AR MUMS, tāpat kā bija ar Dāvidu toreiz, cīņā pret Goliātu!

P.S. Taivāns krievu avīzēs jau februāra beigās rakstīja, ka Latvijā jābūt trijvalodībai: latviešu, krievu, angļu. Tā ka viņš necieš no kautrīguma :) Un, ticiet man, viņš variēs savas teorijas atbilstoši konkrētā brīža nepieciešamībai.

Tumsa jāatmasko – tas ir mūsu pienākums!

Laikrakstā "DDD" bieži vien tiek parādītas sabiedrībā pazīstamo cilvēku – politiķu, zinātnieku, tā sauktās inteliģences pārstāvju – patiesās sejas. Jūs ne reizi vien viņus esat nosaucis par izglītotiem muļķiem. **Lasītāji jautā: kādēļ?**

Aivars Garda: Par izglītotiem muļķiem tādus izglītību saņēmušus cilvēkus, kuriem būtu jāzina tas, ko viņi nezina, sauc Dzīvās Ētikas Mācības Autors. Es tikai atkārtoti Mācībā teikto, kā es to izprotu, – izglītots muļķis ir tas politiķis, zinātnieks, filozofs, skolotājs, valsts vadītājs, kurš, piemēram, nezina pasaules uzbūvi, par ko tiek stāstīts Dzīvās Ētikas Mācībā, nezina par Kosmosa Likumiem, Kosmosa Hierarhiju, Neredzamo Pasaules Valdību utt.

Dzīvās Ētikas Autors saka, ka pienācis laiks **izglītojamiem muļķiem piekārt tumsoņu birkas**, tāpēc mēs šīs birkas arī pieliekam, neskatoties uz to, ka tas šokē mūsu tumsonīgus *remdenos*. Tumsa ir jāatmasko – tas ir mūsu pienākums! Baznīca to nedara, jo pati ir tumsonīga – vismaz es nezinu nevienu no tiem, kas sakās, ka viņam ir tiešs sakars ar Dievu, kurš nebūtu tumsonis, jo nezina elementārās lietas. Tāpat kā viņi kādreiz nezina, ka Zeme ir apaļa, un tādēļ sadedzināja Džordano Bruno, tāpat tagad viņi nezina jaunās Patiesības, kas jāzina tiem, kuriem patiešām ir sakars ar Dievu. Tāpēc mēs atmaskojam arī Baznīcu.

DDD: Pirms vēlēšanām uzņēmēji, sabiedriskie darbinieki un citi, kuri līdz šim ir klusejuši un darbojušies tikai savās personiskajās interesēs, sākuši runāt par latviešu saimnieciskās pašnoteiktības tiesībām, par negatīvajām lietām, ko piedzīvojam Eiropas Savienībā. Vai viņiem var uzdicēties, jo līdz šim, kad jūs par to runājāt, visi izlikās to nedzirdam? Vai varbūt viņi arī ir tumsoņas?

Aivars Garda: Tā saucamie biznesmeņi šajos jautājumos **izglītoti muļķi** vien ir. Viņi vispār nezina, uz kuriem jāvirzās sabiedrībai, – tiem galvā tikai peļņa. Pirms deviņiem gadiem, kad rikožām konkursu par to, **kādēļ nedrīkstam stāties ES un kādēļ nedrīkst pārdot Latvijas zemi ārzemniekiem**, tātad par jautājumiem, kas arī biznesmeņus tagad pēkšņi ļoti satrauc, savas muļķības dēļ viņi mūsu argumentos neieklusijās. Mēs, protams, pricējāmies, ka viņi sāk atjēgties. Esam pat gatavi par katru tādu atjēgšanos viņiem galviņas paglaudīt. Lai nāk visi – *aināriņš, andrītis, aivariņš* – visiem paglaudīsim galviņu un teiksim: "Labs puika!"

Vai viņiem var ticēt? Nedomāju, ka tie vēlas izdarīt ko labu, jo viņiem nav ideālu. Viņu vienīgā vērtība ir nauda, kas nav ideāls.

Viens likums, viena taisnība – ne visiem

Turpinājums no 4. lpp.

Tas daudziem ir tikai pasaka vai sapnis, bet Zatlera kundzei šis vēl likās par maz, un viņa gribēja, lai piemaksā par šo izprieču vēl komandējuma naudu. Un naudiņu arī dabūja, kaut likums to neparedz...

Manuprāt, no pieaugušo tikumiem māsās arī jaunā atvase – nepilngadīgais Kārlītis. Pagājušā gada 4.septembrī, kad Humanitārās skolas audzēkņi atzīmēja Zinību dienu, viņš kopā ar draugu un 2 meitenēm sēdās lepnajā sporta auto un piedalījās satiksmē, kaut tas nav atļauts, jo viņam nav pilntiesīgas autovadītāja apliecības. Tad, lai izklūtu no ķibeles, vainu uzņēmās drošības dienesta darbinieks, kas it kā neredzams esot bijis paslēpies auto un it kā sēdējis blakus nepilngadīgajam Kārlim...

Par valsts naudu Kārlītis pavizinājies jau agrāk, pagājušā gada jūnijā, kad ar valsts auto viņu kā lielu kungu aizveda uz Liepāju, kur notika Eiropas basketbola čempionāts sievietēm.

Vēl vairāk dubultmorāle visus šokēja nesen, jūnijā, kad 17 gadus vecais Kārlis Zatlers, kurš, starp citu, ir maza auguma, pretēji pastāvošajiem likumiem, kas tikai no 21 gadu vecuma atļauj apmeklēt naktsklubus, tika ielaists bārā-restorānā "Coyote Fly". Viņš tur mierīgi neizturējās, bet... publiski tika paziņots, ka viņš ar glāzi rokās pat dejojis uz restorāna letes.

Pārsteidz Zatlera attieksme – viņš slavē tos cilvēkus, kuri pārkāpj tiesas lēmumu 1.jūlijā. Vai viņš arī 9.maijā vai 13.oktobrī būs tik nesaudzīgs kā pret vācu okupāciju, kaut patrioti tikai vēlējas pieminēt latviešu pretošanās dalībniekus? Vai pieminētā PSRS okupācija būs sagaidāma morāles taisnīgums vai atkal dubultmorāle?

Pieminēšu, ka daži ārsti dzīvo ar dubultmorāli un ir aizmirsuši pašu galveno Hipokrāta zvērestu – tikai godīgi sniegt neatliekamo palīdzību nevis no tā iedzīvoties un kļūt bagātam.

Kur šeit ir kāda morāle, taisnīgums un likumu ievērošana? Vienīgi var secināt, ka Latvijā daži ir vienlīdzīgi par citiem. Pieminēšu, ka lielajā un varenajā valstī ASV prezidents Džordžs Bušs kādreiz nekādi nevarēja palīdzēt savai meitai, kura pārkāpa likumu, tika aizturēta, un atradās apcietinājumā. Tur likums ir vienāds visiem – kā prezidentam, tā bomžim!

Krustceles, kurās Latviju aizveda neceļos

Turpinājums no 2. lpp.

Mani vadīja tikai mana sirdsapziņa, un par to, kas notika LKP CK vai VDK mājā man nebija ne nojausmas. Galvenais jautājums tolaik bija: **suverēna republika vai neatkarīga valsts?**

REFORM-KOMUNISTU PIRMAIS ŠOKS

Mēs savā Pirmajā programmā bijām ierakstījuši prasību pēc suverenitātes, bet vēsturiskā situācija attīstījās tik strauji, ka es jau 1989.gada februārī, vēl būdams LTF Valdes priekšsēdētājs, secināju, ka daudz veicīgāk jāpāriet pie konsekventas **neatkarības prasības**, neskatoties uz to, kas tobrīd ierakstīts LTF programmā. Toreiz jautājums, tieši kādu Latviju mēs gribam redzēt, vēl nebija primārais – svarīgi bija pagriezt LTF uz neatkarības mērķi. Tas man izdevās tikai maijā beigās Latvijas Nacionālās neatkarības kustības (LNNK) II ārkārtas kongresa laikā (1989.gada 28-29.maijs Latvijas Drāmas teātri).

Izmantojot sev dotās pilnvaras uzstāties ar LTF apsveikuma runu šajā LNNK kongresā, vienpersonīgi nolēmu paziņot, ka LTF ir par Neatkarīgu Latvijas valsti. Pārējā LTF vadība bija pret to un nekavējoties sasauca ārkārtas apspriedi, kur viņi bez ma-

nas klātbūtnes slepeni izskatīja manu lietu un manu uzdrīkstēšanos kaut ko **tādu** pateikt, kas neietilpst LTF programmā. Mans paziņojums LTF vārdā viņus gluži vienkārši šokēja. Lai izklūtu no šīs situācijas, viņi 31.maijā pieņēma paziņojumu (atkal bez manis pieaicināšanas), ka nepieciešams veikt aptauju par to, vai

Kongresa deputāti no Latvijas bija pret neatkarības prasību, viņi uzskatīja, ka aizvien jāturpina cīnīties par suverenitātes paplašināšanu. Kad jau vēlāk LTF Dome tomēr nolēma izvirzīt neatkarības prasību, atceros, ka PSRS Kongresa deputāts **Dainis Ivāns** zvanīja no Maskavas un teica, ka mums "prāts diegā no miesas karājas"... Un

starptautiski atzīta politiskā struktūrvienība, kas tikusi saglabāta ārzemēs tāpat kā Latvijas sūtniecības Anglijā un ASV. **Bruno Kalniņa** vadībā LSDSP darbojās kā Ārzemju komiteja, kas atradās Zviedrijā (es pats tajā biju iestājies 10.martā). B.Kalniņš bija Sociālistiskās Internacionāles goda priekšsēdētājs. LSDSP programma bija dziļi nacionālistiska un antikomunistiska.

Tācu, kā zināms, PSRS pastāvēja PSKP politiskais monopols – drīkstēja būt tikai viena politiskā partija, un tā bija PSKP. Ļoti labi atceros, kā VDK darboji mani filmēja no Radio mājas loga, kad 14.jūnija mītiņā Doma laukumā paziņoju par LSDSP darbības uzsākšanu Latvijā. Līdz ar to radās unikāla situācija – PSRS pēkšņi darbojās divas politiskās partijas – LSDSP un PSKP.

LSDSP bija vienīgā dzīvā Latvijas brīvvalsts politiskā struktūra, un tai es pieķeros ar visu sparū, jo, ja pirmās jautājums bija neatkarīga Latvija, tad nākošais jau dienas kārtībā – kāda Latvija? LSDSP programma tobrīd bija skaidra – **Latvijas okupācijas un aneksijas pārtraukšana, Latvijas deokupācija, dekolonizācija un 1918.gadā dibinātās Latvijas Republikas atjaunošana**.

Turpinājums sekos

"Ceļš līdz neatkarības prasībai bija akmeņains, jo pie varas esošie reformkomunisti atbalstīja Gorbačova suverenitātes paplašināšanu un bija noskaņoti negatīvi pret neatkarīgas Latvijas valsts ideju."

tauta vispār grib neatkarību. Tā vietā, lai sāktu cīņu par neatkarību, viņi nolēma uzsākt aptauju... Manās acīs tā bija stagnācija, jo tolaik politiskā situācija Latvijā jau bija nobriedusi neatkarības prasībai.

Manu nostāju par neatkarību nekavējoties atbalstīja Zinātņu Akadēmijas LTF grupa, nākdama klajā ar savu 31.maija prasību pēc neatkarīgas Latvijas. Apvērsums LTF Valdē jau bija noticis aprīlī, kad mani noņēma no LTF Valdes priekšsēdētāja amata un par Valdes priekšsēdētāju ielika LVU LKP Ideoloģisko sekretāru **Pēteri Laķi**, jo LTF manā vadībā bija sākusi iet kādam nevēlamā virzienā...

1989.gadā visi PSRS

viņi atsūtīja Maskavas komisāru – PSRS tautas deputātu **Edvinu Inkēnu** – vest mūs pie prāta... Tācu, kā saka, vilciens jau bija aizgājis, un Inkēns pat neuzdrošinājās uzstāties.

LSDSP IZVEIDE LATVIJĀ

Pēc kusalā 31.maija LTF aptaujas aicinājuma es nolēmu, ka no kustībām jāpāriet pie politiskām partijām. Jāsāk veidot jauns politisks spēks, kurš **kategoriski iestātos par Latvijas neatkarību**, un tādu es redzēju LSDSP izveidē. LSDSP (lūdzu nejaukt ar mūsdienu komunistisko!) bija Latvijas brīvvalsts

VIEDOKLIS

Bez cīņas nav uzvaras!

Uldis Freimanis

Bijušais lidotājs

Tāpat kā Staļina laikos, kad, lai attaisnotu badu un nabadzību, tika atrasti un nošauti "kaitnieki", "imperialisma aģenti" utt., arī 1.jūlijā man neizprotamu mērķu labā saujiņa nacionālo partizānu, represēto un patriotu tika pataisīti par "nacisma ideju slavinātājiem".

1940.gadā PSRS okupēja Latviju un likvidēja tās valstiskumu, tādēļ jebkura armija (vienalga – zviedru, vācu vai angļu), kas padzītu šos okupantus, būtu atbrīvotāji. Vēl pirms tā sauktās "iestāšanās" PSRS, kad Ulmanis 1939.gada

pret čigāniem, sarkano khmeru upuriem vai 800 tūkstošiem Ruandā nokautiem tutsi cilts nēģeriem?

Klanīšanās cionistu priekšā ir sasniegusi tādu pakāpi, ka tuvojošās Izraēlas ārlietu ministra vizītes dēļ notika zvēriska izrēķināšanās ar tiesas atļautā 1.jūlijā gājiena dalībniekiem.

Foto arhīvu dokumentos ir redzams, ka tik liels ziedu kalns pie Brīvības pieminekļa, kāds tas bija 1941.gada 1.jūlijā, nav bijis nekad. Ir dokumentāli pierādīts, ka vācu iebrukums paglāba latviešus vismaz no divām – jūnija beigās un

sadzītiem, par 700 tūkstošu civilokupantu iepludināšanu Latvijā.

Tā kā vāciešiem zibenskarš neizdevās, viņi iesaiņījās ilgstošā karā ar PSRS, un viņiem nācās veidot nacionālos bruņotos formējumus no iekaroto teritoriju iedzīvotājiem – krieviem, čecēniem, ukraiņiem, tatāriem un arī baltiešiem. Latvieši saprata, ka vienīgā iespēja palikt Eiropā un atgūt valstiskumu, ir kopīga uzvara pār boļševismu. Pat, ja vācieši kara beigās atjaunotu Latvijas neatkarību, tam nebūtu nozīmes, jo jau 1943.gadā Teherānā trīs

"Latvijā vērojams atklāts rasisms, jo ebreji nostādīti augstāk par latviešiem."

11.jūlijā – ieplānotām deportācijām, nemaz nerunājot par tūkstošiem paglābtu no nošaušanas un spīdzināšanas. Vai tas nav pietiekams pamats, lai tie, kas to vēlas, 1.jūlijā varētu nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa? Notiek pretējais – Zatlers 9.maijā dodas uz Maskavu pateikt paldies par 42 tūkstošu latviešu deportēšanu 1949.gadā, par tūkstošiem nošautiem un nomocītiem, par kolhozos

Baltijas valstis – Latvija, Igaunija un Lietuva – tika "uzdāvinātas" Staļinam.

Mēs līdz šim brīdim esam kolonizēta teritorija, kuru pārvalda Kremļa un cionistu sulaiņi, dzenot latviešus postā un izmisumā. Vai tas ilgi turpināsies, ir atkarīgs no mūsu gribas – bez cīņas nav uzvaras! Bez brillēm ir redzama mērķtiecīga, plānveidīga latviešu tautas iznīcināšana un degradācija.

“DDD” sakauj Saeimas Prezidiju un tā “algotņus”

Turpinājums no 3. lpp.

TIESĀS PRET “DDD” SAEIMA IZŠKĒRDĒ VALSTS NAUDU

Bezjēdzīgi cīnoties pret “DDD” žurnālistiem, lai nekaunīgi aizstāvētu savus prettiesiskos lēmumus, Saeima, algojot dārgus juristus, ir “braši” tērējusi budžeta līdzekļus. Uz šo nelietderīgo valsts līdzekļu izšķērdēšanu “DDD” ir norādījusi Saeimas Publisko izdevumu un revīzijas komisijas priekšsēdētājam Andrim Bērziņam, saņemot no viņa atbildi, ka viss esot likumīgi un saskaņoti, par ko gan neliecina reālā dzīve un apstākļi, ka vienkārti žurnālisti, nebūdami juristi, atkal un atkal uzvar veselu advokātu biroju ar konstitucionālo tiesību ekspertu priekšgalā.

Tiesību teorijā tiek uzsvērts, ka iestādei, kura ir atbildētāja administratīvajā tiesā un kurai pašai ir savi cilvēkresursi, lai to pārstāvētu tiesā, nav lietderīgi un finansiāli pamatoti algot zvērīnātu advokātu vai juristu ārpus savu darbinieku loka, jo advokātu pakalpojumu sniedzēja pārstāvība tiek apmaksāta no konkrētā publiskās personas budžeta. Bet juridiski izglītotu cilvēkresursi Saeimai netrūkst! Kaut vai Prezidija locekļi **Dzintars Rasnačs** un **Solvita Āboltiņa** – bijušie tieslietu ministri, nemaz nerunājot par juridiski izglītotiem ierēdņiem.

Lūdzām Valsts kontrolieri Ingunu Sudrabu komentēt Saeimas Prezidija rīcību – gan iespējamo valsts līdzekļu izšķērdēšanu, gan mēģinājumu noslēgt negodīgu izlīgumu un to noklusēt (skat.: “Iesniegums Saeimas Prezidijam par personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu”).

VALSTS KONTROLIERES INGUNAS SUDRABAS KOMENTĀRS

DDD: Labprāt vērstos pie jums ar lūgumu izmeklēt valsts budžeta līdzekļu izšķērdēšanu Saeimā, taču Valsts kontrole nekontrolē Saeimas izdevumus.

Inguna Sudraba: Jā, tā ir vienīgā institūcija, kuru nekontrolējam.

Tas, ko aprakstījāt, ļoti cieši sasaucas ar jautājumu par politisko atbildību, par kuru iepriekš runājām intervijā. Jautājums: kāda ir šo konkrēto cilvēku atbildība? Ja jau viņi nevēlas, lai publiskotu visu šo procesu, tad acimredzot jūt zināmas bažas, ka sabiedrība nepieņems šādu līdzekļu tērēšanu. Taču Prezidijam vajadzēja par šiem jautājumiem domāt, pirms uzsāka šos procesus. Ja tiek radīti tādi papildu sarežģījumi, prātots, kā šādu procesu un līgumu jeb savas vainas atzīšanu darīt zināmu sabiedrībai, tad atliek vien secināt, ka **viņu sirdsapziņa nav gluži tīra – tā traucē mierīgi dzīvot.**

DDD: Savā nihilismā tādi ierēdņi varbūt iedomājas, ka žurnālisti neiestāties par savām tiesībām un taisnīgumu...

I.S.: Iespējams. Taču par savas rīcības sekām ir jā-

mācās atbildēt visiem. Ciktādi sanāk, ka viņi iesaistījās šajā procesā, domāja, ka viss ir atļauts, ka visu drikst, visu var un nevienam viņiem tāpat neko nepateiks un neizdarīs. Valsts kontrole savās revīzijās ar šādām situācijām sastopas bieži. Mūsu valstī joprojām ir ļoti daudz gadījumu, kad notiek neekonomiska un neefektīva rīcība, kā fiksēt darbības rezultātu, lai varētu prasīt atbildību par to, kā līdzekļi ir iztērēti, jo tagad jau vairāku gadu garumā, vadot šo iestādi, es redzu, ka nav absolūti nekādas iniciatīvas ne no likumdevēja, ne no izpildvaras puses kaut ko mainīt likumos. Tiesībsargājošās institūcijas, kad sūtām ziņas par neekonomisku un neefektīvu līdzekļu tērēšanu, mums atbild, ka likumā ir normas, ka ar līdzekļiem jārikojas ekonomiski un efektīvi, bet vienlaikus nav instrumentu, kā to panākt.

Patiešām ir ļoti daudz gadījumu, kad redzama neekonomiska un neefektīva rīcība, jo līdzekļi iztērēti nesaistīti ar konkrēto darbu un funkciju vai kā jūsu gadījumā, algojot advokātus no ārpusē, ja pašiem ir juridiskās zināšanas. **DDD:** Turklāt augstākās klases juridiskās zināšanas. Saeima taču ir valsts likumdevējs! **I.S.:** Līdzīga rakstura pārkāpumus mēs bieži konstatējam savās pārbaudēs. Tāda rīcība noteikti ir **sodāma**, jo šādos gadījumos, pērkot ārpalpojumu, līdzekļi tiek tērēti nelietderīgi, taču nevienam par to sodīt praktiski nav iespējams. **DDD:** Kāpēc? **I.S.:** Nekur jau nav

ar apziņu, ka tiek tērēta vienas sabiedrības nauda. Jāmaina likums, lai mācītu cilvēkiem atbildību un apziņu, ka ir jāatskaitās sabiedrības priekšā. Ja šīs vērtības nestrādā, tas nozīmē, ka mums ļoti daudz jāieraksta normatīvajos aktos, ko drikst un ko nedrikst, kura rīcība ir nosodāma. Bet tas galu galā atkal ir sava veida absurds, tāpēc ka tu nevari absolūti sīki visu aprakstīt, jo, kamēr nav pareizi tendēta domāšana, kā pēc iespējas labāk darīt sabiedrībai un valstij, vienmēr tiks atrasti veidi, kā šo normu “apiet”.

DDD: Tiesa vairākkārt atzinusi, ka Saeimas Prezidijs un Preses dienests ir rī-

I.S.: Te aktualizējas vēl viens aspekts. Ja pašas valsts institūcijas spītīgi uztur procesu, saprotot, ka šajos tiesu procesos neuzvarēs, **tā ir arī nelietderīga tiesu noslogošana.** Tā ir valsts resursu tērēšana apstākļos, kad mums jau tā ir ļoti ilgi jāgaida uz lietas iztiesāšanu.”

skaidri formulēts vai uzrakstīts, par ko tieši cilvēks atbild. Pastāv neekonomiska un neefektīva rīcība – tas ir mūsu vērtējums. Bet mums atbild un atrakstās ar dažādiem pamatojumiem par līdzekļu tērēšanu, kāpēc tas pakalpojums bija jāpērk. Un, ja lietai pieiet formāli, tad tiesībsargājošo institūciju izmeklētāji paskatās, kas sniegts pamatojums, kas paskaidro līdzekļu tērēšanu nepieciešamību, un viss, kaut gan mēs pēc būtības sakām, ka tā ir lieki tērēta nauda. Es nespēju samiecināties ar to, ka šo situāciju nav iespējams izmainīt. Tāpēc strādāju pie jaunām likumdošanas iniciatīvām, lai padarītu valsts pārvaldes darbinieku un politiķu atbildību tiesāku.

Latvijā nedarbojas augstas vērtību normas, cilvēki nerīkojas atbildīgi,

kojies prettiesiski, bet viņi atkal un atkal pārsūdzēja tiesas nolēmumus. Izskatās, ka valda kaut kāds liels varas nihilisms! **I.S.:** Ja pašas valsts institūcijas spītīgi uztur procesu, saprotot, ka šajos tiesu procesos neuzvarēs, **tā ir arī nelietderīga tiesu noslogošana.** Tā ir valsts resursu tērēšana apstākļos, kad mums jau tā ir ļoti ilgi jāgaida uz lietas iztiesāšanu. Ir tik daudz lietu, kas prasa steidzamu un akūti ātru risinājumu, bet tas nav iespējams, jo tiesas ir pārslogotas. Valsts instancei būtu bijis nopietni jādomā par šādu tiesāšanu arī no šī aspekta, jo **nepamatota tiesāšanās tāpat ir valsts līdzekļu šķērdēšana.**

I.Sudrabas viedokli uzklauzīja Ilze Liepa

KOMENTĀRS

Par Sorosu un muļļām Lembergam taisnība

Lasītājs vēlējas uzzināt mūsu domas par LTV1 ziņu raidījumā “Panorāma” redzēto sižetu, kurā Aivars Lembergs nosauca deputātus par **muļļām**, retoriski jautādams aptuveni šādi: “Par ko gan jūs cieņt? Vai par to, ka esat muļļas?” **Aivars Garda:** Pilnīgi piekritu Aivaram Lembergam, tikai tā vien gribas atgādināt teicienu: “Paškritika laba lieta, bet tik traki jau nevajadzēja!” Lembergs kritiskās piezīmes izteica ZZS partijas sanāsmē, attiecinot tās uz saviem kolēģiem. Viņš, protams, atceras, ka viens tāds **muļļa** no viņa partijas sēž arī Saeimas Prezidijā. Lai arī turpmāk regulāri lasa “DDD”, tad viņš vairāk uzzinās par šā **muļļas** nedarbiem Saeimā!

Jāatzīst, ka šajā jautājumā Lembergam ir taisnība, tāpat kā tajā, ko viņš saka par Sorosu. Protams, Lembergs dara arī daudz ļauna – viņš neko nav darījis, lai veiktu dekolonizāciju, un par to pat nerunā, taču viņa vērtējumam par deputātiem un Sorosu ir jāpiekrit.

PĀRTRAUCIET GENOCĪDU PRET LATVIEŠU TAUTU!

“DDD” redakcijā vērsās lasītāji ar lūgumu publicēt valsts augstākajām amatpersonām adresētu atklātu vēstuli, kuru parakstījuši 115 cilvēki. Aicinām arī citus lasītājus ņemt piemēru no šīs vēstules autoriem un pārpludināt valsts institūcijas, amatpersonas un masu saziņas līdzekļus ar prasībām atjaunot taisnīgumu – veikt deokupāciju un dekolonizāciju.

ATKLĀTA VĒSTULE

**Valsts prezidentam V. Zatleram
Ministru prezidentam V. Dombrovskim
Saeimas priekšsēdētājam G. Daudzem
Aizsardzības ministram I. V. Lieģim
Iekšlietu ministrei L. Mūrniecei
Tiesībsargam R. Apsītim
SAB direktoram J. Kažociņam**

Godātie adresāti!

Cik ideāli un, protams, dabiski būtu, ja šai uzrunai nebūtu vien formāls raksturs, bet latviešu tauta varētu jūs godāt no sirds. Bet diemžēl – jūs nevis kalpojat latviešu tautai, bet neko nedarāt, lai novērstu genocīdu.

Uzskatām, ka Saeimā nedrīkst atrasties tāds cilvēks, kā Urbanovičs, kurš nu jau atklāti Latvijai draud ar asins izliešanu, ja nenotiks pēc viņa prāta (Diena.lv 16.jūlijs, Madaras Fridrihsones raksts “Draudi”). Ja Latvijā nav likumi, ar kuru bardzību vērsties pret kaut ko tik absurdu un noziedzīgu, tad, lūdzu, radiet tos! Tauta jūs ir ievēlējusi un dod jums maizi, lai jūs godprātīgi tai kalpotu nevis piekoptu kolaboracionismu, kalpojot mūsu ienaidniekam. Kirgizijas piemērs mums ir draudīgs. Taču tāpat, kā esam piešķirūši jums tautas priekšstāvju pilnvaras, tā varam tās arī atņemt – izmest jūs no jūsu tik iesildītajiem krēsliem. Mūsu nav tik maz – jau pensionāru vien, uz kuru darba augļiem tagad stutējat savus krēslus un kožat maizes rīcienā, kas cepts no labības, kas izaudzēta viņu reiz sagatavotajā augsnē, ir vesels kopums. Mēs esam saimnieki savā zemē, un tur nu nekā nav maināms – vai nu strādājat reiz savas tautas un valsts interesēs, vai arī ejiet sēnes lasīt – jūs taču savā starpā esat sadalījuši arī Latvijas zaļo bagātību – mežus, kas reti vairs kur ir valsts īpašumā!

Neskatoties uz to, ka tiesībsargs R.Apsītis aizstāv sabiedrības degradētājus pederastus, “Latvijas Avīzē” (26.jūlijs) varam iepazīties ar vēl šādu viņa “domu pērlis” augli: “Nils Ušakovs (“Saskaņas centrs”) apgalvojis, ka pēc vēlēšanām “Rīgas domei jāsak runāt krieviski” un ka par sociālajiem jautājumiem iedzīvotāji būtu jāinformē arī krieviski. Šis paziņojums izskanējis pēc tiesībsarga Romāna Apsīša atziņas, ka institūcijām, kas nodarbojas ar integrāciju vai sociālajiem jautājumiem, būtu jāļauj iedzīvotājus bez īpaša pieprasījuma informēt krieviski. Šo atzinumu apstrīd Valsts valodas centra speciālisti.” Tātad vienīgi Valsts valodas centrs cinās par latviešu, t.i., valsts valodu, bet pat vēl arī tiesībsargs Latvijā aizstāv valsts ienaidnieka (okupanta) tiesības. Kauns!!!

Tātad tā vietā, lai aizstāvētu Latvijas pamatiedzīvotājus, kas ir normāls, dabīgs process ikvienā valstī, jūs izvērsāt pret tiem diskrimināciju. Diena.lv (23.jūlijs) pauž, Kažociņa satraukumu par to, ka liela daļa krievvalodīgo (tātad okupanti?!), nav valdībā un nevar spēlēt izšķirošo lomu. Tā visa vēl ir par maz, ka viņi netraucēti ar pretvalstiskiem simboliem var demonstrēt savu sovīnismu mūsu valstī un lielities ar savu pamatnāciju, bet piedalās tās diskriminēšanā un iznīdēšanā!

Ja latvieši tik atklāti draudētu okupantiem ar Biškeku (asins izliešanu) gadījumā, ja viņi neaizvāksies no mūsu zemes, kā to tagad dara Saeimas loceklis J. Urbanovičs, ja Latvija nedarīs pēc viņa un viņa domubiedru prāta, - Drošības policija ar kriminālvajāšanu būtu klāt kā likts. Tāds, lūk, jums ir naidis pret latviešu tautu! Tādi, lūk, antilatviski cilvēki strādā mūsu valsts pārvaldes un drošības struktūrās! Tādus, lūk, jūs izstrādājat un pieņemat likumus, kuri ir staipāmi uz visām pusēm, un tos var nepildīt jūsu mafiozās sistēmas nodrošināšanai.

Prasām jums pārtraukt reiz šo nodevīgu bezdarbību, kas ir drauds Latvijas valstij un tās pamatnācijai! Mums nav vajadzīga mafioza valdība – valdība, kas nerūpējas par savu tautu un valsti, bet amorāli kalpo tās iznīcībai! Prasām saukt pie atbildības Urbanoviču, kurš tik visatļauti un atklāti draud ar asinsizliešanu. Saeimā tādām nav vietas!

Gaidām no jums pienācīgu atbildi uz šeit izvirzītajām problēmām un mūsu prasībām.

O.Gailums
un vēl 114 paraksti

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Patiesi stāsts par "sagaidīšanu"

Vācu armiju latvieši tik tiešām SAGAIĀJA, bet krievu armijas "sagaidīšana" tika organizēta pavisam citādā veidā, ar citiem paņēmieniem. Man to pastāstīja sieviete, kas toreiz bija jauna un skaista meitene un strādāja Rīgā.

Viņa stāstīja, ka tajā dienā, kad tautai vajadzēja Rīgas ielās "sagaidīt" ar ziediem rokās krievu okupantus, pie viņiem birojā iegāzās viens maza auguma "zīdēlis" (tas bija viņas, ne mans apzīmējums), kam uz katras rokas bija pa trim pulksteņiem, un, pistoli pa gaisu vicinādams, krieviski auroja, ka tūlīt pat visiem jāiet ārā uz ielas "sagaidīt" krievu karaspēka ienākšanu. Puķes dalīšot uz ielas, pirms "sagaidīšanas". Esot bijis āprātīgi uzpūtīgs un juties visvarens, viņam taču ir ierocis! Uz inteliģentajiem biroja darbiniekiem – "štrunta latviešiem" – viņš skatījies kā uz pēdīgajiem mēsliem. Piedraudējis, ka jāiet obligāti visiem. Katru, kurš neiesot, nošausot uz lidenas vietas, turpat birojā. Šī sieviete teica, ka viņi visi ar asarām acīs gājuši "sagaidītāju" rindās, jo neesot bijusi nekādas citas iespējas. Izrādīt varonību un neiet – šis nebija tas gadījums, kad būtu vērts maksāt ar savu dzīvību.

Tā, lūk, notika krievu "atbrīvotāju" sagaidīšana Rīgas ielās, par ko viņi tik bezgala skaļi bļautās, ka tauta viņus ar ziediem esot sagaidījusi... Tie ir skaudri meli. Vajag pēc iespējas vairāk apzināt vēl dzīvi esošos cilvēkus, kas spēj sniegt patiesas liecības par šo laiku. Un tās likt galdā visiem, kas kliež par okupantiem: "Atbrīvotāji!" un stāsta, kā tauta viņus "sagaidījusi". Viņu meliem un demagoģijai ir jāliek pretī reāli argumenti, kas apliecina pretējo. Bet tam daudz laika vairs nav. Šo cilvēku, kas to laiku ir piedzīvojuši, paliek aizvien mazāk. Arī tā sieviete, kas man šo stāstīja, jau dus smilšu kalniņā. Bet vismaz paspēja savu toreiz piedzīvoto izstāstīt.

Inta Riekstiņa

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

3 mēnešiem – 3 latus
1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktora vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4, Rīga LV-1019**
tālr./fakss: **6714680**
Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**
E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

Kas pilsonim jāzina par valsti

Alfrēds Ābele

Publicists, grāmatas "Latvietība" autors

Turpinājums no iepriekšējā numura

VALSTU TIPI

Aplūkojot valsti kā sabiedriskās varas instrumentu savu iedzīvotāju interešu aizstāvībai, tās izcelšanos un organizāciju (iekārtu), nedaudz vienkāršoti var atšķirt triju tipu laikmetīgas (daudz- maz demokrātiskas) valstis: metropoles, teritoriālās un nacionālās valstis. Šis ir normālas suverēnas (pašas sev likumdevējas) un neatkarīgas (saimnieciski patstāvīgas) valstis. Tās sargā un vairo savu nacionālo, cilvēcisko un materiālo kapitālu, tas ir, kaut kādā mērā rūpējas par savu iedzīvotāju labklājību.

Galvenais ir atbildēt uz jautājumu: kāpēc un kam valsts ir vajadzīga? Kam tā kalpo – tās galvenā funkcija. Tas nozīmē noteikt valsts tipu valsts varas nesēja skatījumā. No pēdējā savukārt likumsakarīgi izriet valsts nacionālpolitiskie, sociālpolitiskie un politiskie pamati – valsts ideja jeb ideoloģija. Valsts varai neievērojot vai politikā nepārtraukti jaucot valsts tipus, notiek tās iedzīvotāju nerrošana, kad cilvēkiem jācieš (subjektīvs sods) par no viņiem neatkarīgiem, politiku radītiem, objektīviem apstākļiem. Tādā valstī, kamēr tā pastāv, politiskie satricinājumi ir neizbēgami.

20.gadsimtā savairojušās viltus valstis: uz niecīgām okeānu salīnām sadibinātas beznodokļu jeb "ofšoru" valstis, kuras vajadzīgas tikai starptautiskiem komerciālo darījumu blēžiem, arī dažas bijušās normālās valstis degradējušās līdz mafiozu valstu limenim. Visvieglāk tādas

atpazīt, uzdotot jautājumu: vai tādas valsts iemītneki par to cinīsies, lejot savas asinis?

METROPOLES TIPĀ VALSTS

Metropoles tipa valsts (impērija) ir lielvalsts, kura izcēlusies kādas lielas un labi organizētas tautas (nācijas) ekspansijas (teritoriālu iekarojumu) rezultātā, sākumā fiziski, ar laiku arī garīgi pakļaujot savai varai apkārtējās mazākās etnosociālās kopienas un etniskās kopas. Parasti metropoles tipa valstis ir arī koloniālvalstis.

Organizatoriski un ekonomiski visa valsts vara atrodas šīs lielās nācijas rokās un valsts galvenā

funkcija ir kalpot tai. Tās valoda un kultūra ir valstiskotas – valstiskā aprītē uzspiestas pakļautajām etnosociālajām kopienām un etniskām kopām. Nācijas jēdziens parasti tiek attiecināts tikai uz valdošo etnosu, kurš valstiski politiskā izpratnē ir majoritāte, bet valsts atzītās un atbalstītās etnosociālās kopienas ir nacionālas minoritātes. Visi pilsoņi un pavalstnieki parasti tiek apzīmēti kā tauta valsts teritoriālajā izpratnē.

Ja arī šādā valstī ir runa par kaut kādu demokrātiju, tad tā ir ļoti zema līmeņa demokrātija. Tāpat tiesiskums. Jo metropoles tipa valsts attīstības dzinējspēks ir piespiešana vareņības vārdā, un šāda valsts attīstās teritoriāli nevienmērīgi. Līdz ar valsts izplešanos, arvien jaunu teritoriju un to apdzīvojošo etnosociālo kopienu pakļaušanu, valsts ekonomiskā vareņība gan palielinās, bet nācijā iepludinātie svešie etnosi degradē nācijas dzīvā spēka kvalitāti. Šādas nācijas un to valstis agrāk vai vēlāk sabrūk no iekšienes vai tās sašķaida ārējie ienaidnieki.

Vēsturiski jaunākie piemēri metropoles tipa valstīm ir "slapjā" koloniālvalsts Lielbritānija un "sausā" koloniālvalsts PSRS, kaut arī pēdējai raksturīgas dažas mafiozas valsts pazīmes.

"20. gadsimtā savairojušās viltus valstis: uz niecīgām okeānu salīnām sadibinātas beznodokļu jeb "ofšoru" valstis, kuras vajadzīgas tikai starptautiskiem komerciālo darījumu blēžiem, arī dažas bijušās normālās valstis degradējušās līdz mafiozu valstu limenim."

TERITORIĀLA TIPĀ VALSTS

Teritoriāla tipa valsts (komunālas sadzīves) ir daudz etnosociālu kopienu un etnisko kopu pārstejuma brīvprātīgi veidota kopējās dzīves telpas un kopības attīstības iespēju aizsardzībai un nodrošināšanai, kas arī ir tādas valsts galvenā funkcija. Valsti veidojošā cilvēku kopa tiek apzīmēta kā tauta, tās teritoriālajā izpratnē. To sauc arī par politisku nāciju.

Šis ir vēsturiski visjaunākais valsts tips, vienlaikus arī no pašreiz pastāvošo cilvēctiesību viedokļa visdemokrātiskākais un vistiesiskākais, ja tikai valsts nav veidota, izspiežot kādu etnosu no tā dabīgās dzīves telpas jeb to iespūndējot rezervātā, t.i., vardarbīgi mainot demogrāfisko situāciju. Teritoriāla tipa valstis izplatītas teritorijās, kurās to apdzīvojošiem etnosiem vienam pret otru nav nekādu vēsturisku teritoriālu un etnisku priekšrocību. Kultūra tādā valstī parasti ir multinationāla. To sauc arī par multikultūru. Valsts valoda ir brīvprātīgi visiem etnosiem pieņemta viena etnosa valoda, kas var arī nebūt kāda valsti veidojoša etnosa valoda. Reti var būt arī vairākas valodas.

Teritoriāla tipa var būt gan mazas valstiņas, gan lielvalstis.

Par galveno teritoriāla tipa valsts attīstības dzinējspēku var uzskatīt tās iedzīvotāju brīvās kooperatīvās intereses savai aizsardzībai un dzīves līmeņa paaugstināšanā. Tiesību filozofijas pamatā šāda tipa valstis ir ipašuma tiesības.

Tā kā šādās valstīs nav kultūras nozīmē stipras nacionālas ideoloģijas un morāles un to valstiskās ideoloģijas balstās uz mantiski ekonomisko vareņību, to garīgais piensums cilvēcei ir niecīgs. Tas var būt pat negatīvs, un dažāda laba valsts var nonākt pasaules mēroga laupītāju bandas varā, kurai primārais ir uzkuņģzēšanās citām tautām un valstīm.

Tipiskas teritoriāla tipa valstis ir Austrālija (kaut formāli vēl pakļauta) un ASV.

Turpinājums sekos

Lakstīgala maitas putnus nepārspēs

Turpinājums no 3. lpp.

Latviešu mentalitāte alāž cer, ka nekas slikts nenotiks – gan jau kaut kā atkal izlaiposim, padosimies, noraksim viens otru un kaut kā izdzīvosim... Dzīvi taču pēc "dziedāšanas uz barikādēm" esam palikuši – saņēmuši pat nozīmītes... Tomēr vienmēr krājas mūsu vēstures pieredzes ignorēšana, un mūsu tautas "nāves kausu" papildina jauno kļūdu deva.

Ja mēs no simtu gadu traģēdijas neesam neko vairāk mācījušies kā vienīgi iziet uz kādu placi un nodziedāt kādu dziesmu, taču neesam spējīgi tuvākā nākotnē apvienoties, lai iztūrētu Māras zemi no okupantiem, tautas apzādējiem un nodevējiem, tad sagaidāma nākošā traģēdija. Varbūt šis būs pēdējais gadsimts, kad šķan latviešu dziesma, ja

vienoti neapturēsīm šo "veiksmīgo zagļu orgijas". Viņi ir latviešu tautas nulles – vēstures kauna traips, ko mēs paši ar savu vienaldzību un bailēm izveidojam. Atņemiet viņiem nozagto, izģērbiet plikus, un atklāties nožēlojami mēslu maisi... Tik

tās pastāvēšanai un brīvībai jābūt prioritātei ikvienam latviešu politiķim, un tos jāizvēlas ar prātu un sirdsapziņu, bet jāuzrauga mums, latviešiem, pašiem! Izvēle ir mūsu pašu rokās, vienotība ir mūsu pienākums. Neklausieties politologus

spieda dziedāt svešas dziesmas, nēsāt svešas formas un slepkavot vienam otru ar svešiem ieročiem. Mūs radīja latviešu mātes un dziedāja vienas un tās pašas šūpla dziesmas. Kad beidzās kari un bijušie pretinieki sakārtoja savas attiecības, mūs paspēja pie malas, pataisot par nodevējiem, pārbēdzējiem un noziedzniekiem. Mēs neesam noziegušies pret viņiem, bet esam noziegušies pret sevi, pret mūsu Latviju. Dievs devis latviešiem divas pavadones – cerību un atmiņu. Mums katram jāziedo sevi savas tautas atmiņai un upuru piemiņai.

Ar dziedāšanu neko nepaveiksim. Cerēt, ka neveicot DDD, izlocīsimies, izlaiposim, ir stulbi! NEIZDOSIES!

Mums jācinās par DDD!

"Daudzas vergu dvēselītes uztraucas, ir nobijušās un cenšas sarunu par DDD novirzīt uz citu tēmu – par desas cenām bodē – vai vienkārši noklusēt..."

nožēlojami, ka pat lodes žēl! Viņiem pat nav "likumīgo zagļu" goda kodekss, kas liedz apzagt vecus cilvēkus, bērnus un slimos...

Latviešu valsts drošībai, latviešu tautas interesēm,

– "proktologus" –, viņi pārāk bieži pacenšas pieķēzīt nedzimušas vienotības šūpuli!

Svešas ideoloģijas un režīmi šķīra un sadalīja mūsu tautu, nostādīja brāli pret brāli. Mūs pie-